Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 600
Marți 26 ianuarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R.P.R.

DESPRE UNELE REZERVE pentru reducerea prețului de cost al produselor animale în gospodăriile agricole de stat

Multe gospodării agricole de stat au avut în ultimii ani rezultate bune în sectorul creșterii animalelor. Au crescut simțitor efectivele de animale din toate speciile și s-a înregistrat o îmbunătățire calitativă a acestora. De asemenea, au crescut an de an cantitățile de lapte, carne, ouă, lînă, produse și livrate de gospodării. Totuși, participarea G.A.S.-urilor la formarea fondului centralizat al statului este încă sub posibilitățile existente, iar costul la care unele unități obțin produsele animale, se menține încă ridicat.

Reducerea prețului de cost constituie o sarcină economică centrală și în ramura creșterii animalelor. Intrucît peste 50 la sută din costul produselor animale este format din cheltuielile ce țin de producerea și procurarea furajelor este lesne de înțeles că la acest capitol de cheltuieli trebuie căutată principala rezerva de ieftinire a producției zootehnice.

Producînd furajele la un preț de cost scăzut, gospodării ca Peștera — regiunea Constanța, Carei — regiunea Baia Mare, Redea — regiunea Craiova, au obținut produse animale ieftine. Vecine cu acestea se găsesc însă unități care, producînd furajele scump, obțin laptele, carnea, ouăle la un preț de cost ridicat.

Multe G.A.S. încă nu și-au organizat în condiții bune procesul de producție în sectorul vegetal ceea ce a dus la producții scăzute de nutrețuri și la costuri ridicate. Alte gospodarii ca Stupini, Cisnădie, Voiteni, Războieni și Hălăucești posedă suprafețele necesare asigurării bazei furajere, dar, datorită unei planificări neraționale a culturilor, sînt nevoite să efectueze transporturi de furaje de la distanțe mari. Cheltuielile pe care le necesită transporturile majorează prețul de cost al produselor animale. Totodată, din pricinile arătate, îmbinate cu dorința de a ieftini producția, s-a recurs la hrăniri cu rații incomplete ca sortimente și chiar cu rații cantitativ mai mici decît cele normale. Această situație a avut repercursiuni asupra producției care a scăzut imediat și — chiar printr-o furajare bună — nu a putut fi readusă la nivelul anterior, decît după timp mai îndelungat.

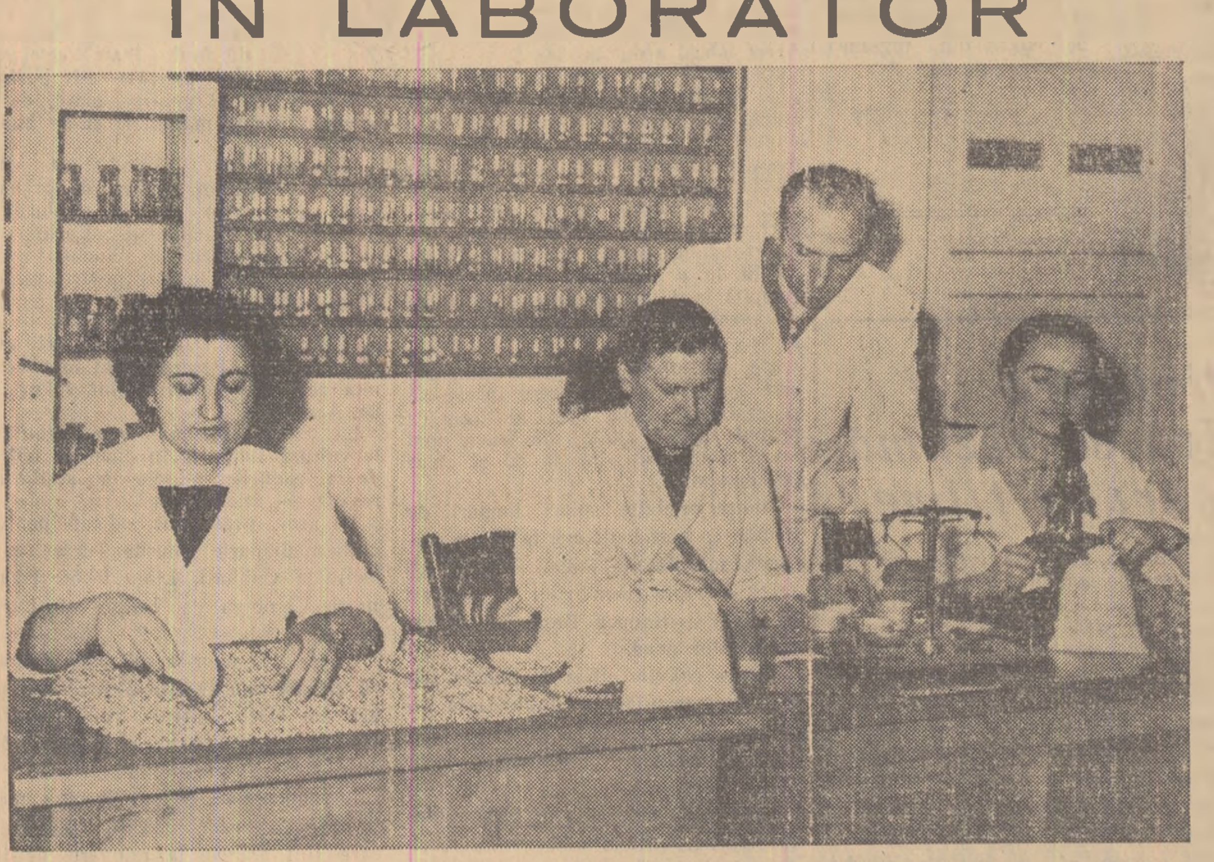
La consfătuirea de la Constanța a țăranilor și muncitorilor din sectorul socialist al agriculturii din aprilie 1958, s-a arătat marea însemnătate a folosirii porumbului siloz pentru sporirea șeptelului. După această consfătuire s-au obținut unele rezultate în ce privește însilozarea porumbului, realizîndu-se 3.000.000 de tone în 1959, față de 35.000 de tone în 1951. Cu toate acestea cantitățile de porumb pentru siloz sînt încă nesatisfăcătoare, datorită suprafețelor restrînse cultivate cît și neaplicării măsurilor agrotehnice privind pregătirea terenului, alegerea și tratarea semințelor, lucrările de întreținere etc.

Această situație nesatisfăcătoare a fost analizată de plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 care s-a ocupat pe larg de necesitatea dezvoltării culturii porumbului pentru siloz în scopul sporirii și ieftinirii producției animale. Porumbul siloz va trebui să constituie furajul de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor și îndeosebi pentru sporirea producției de

ROMULUS ALBUȚIU
și POMPILIU GUBISCHI

(Continuare în pag. 3-a)

ÎN LABORATOR

Ne aflăm cu aparatul fotografic la laboratorul regional pentru controlul semințelor din Pitești, unde se desfășoară o intensă activitate pentru stabilirea calității semințelor trimise de unitățile agricole socialiste din regiune. In fotografie: tehnicienii Ilie Aurelia, Roșca Aurora și Dumitru Dumitra determinînd puritatea semințelor de porumb.

Foto: P. COZIA

Mecanizatori fruntași

Campania însămînțărilor de primăvară, preocupă în tot mai mare măsură pe mecanizatorii din S.M.T. Huși, care depun eforturi susținute pentru terminarea la timpul optim și în bune condiții a reparării parcului de mașini și tractoare. In frunte cu comuniștii, mecanizatorii hușeni au reparat pînă la 15 ianuarie a.c., un număr de 59 tractoare, 73 pluguri-tractor, 26 semănători, 40 cultivatoare, precum și 20 de remorci-cisterne și dormitor, 10 discuitoare, 3 remorci.transport etc. Peste prevederile planului au mai fost reparate 20 de tractoare-rutiere.

La reparații muncesc cu multă însuflețire mecanizatorii fruntași Proțap Ioan, Nicolae Romilă, Negrea Grigore, Ghica Gheorghe, Constantin Panaite și alții.

AUREL CIULEI
corespondent

In ritm de campanie

In trecut iarna era pentru lucrătorii ogoarelor anotimpul „mort". Dacă avea boi sau cai, agricultorul le arunca un braț de fîn în iesle, îi adăpa, rînea bălegarul din grajd. In asta consta toată munca în timp de iarnă.

Acum, muncitorii GAS Dagîța din raionul Negrești zic că la ei în gospodărie se muncește în ritm de campanie și în timpul iernii.

— Agricultura nu mai e lucru de sezon. Munca-i continuă ca în fabrică.

Aceasta-i părerea tractoristului V. Baba. El se numără printre fruntașii gospodăriei. Impreună cu tovarășii săi de muncă, Baba a reparat 9 tractoare, 3 semănători de cereale, 15 pluguri suspendate. In cîmp tractoriștii au transportat în aceste zile peste 800 de tone gunoi de grajd.

In plină desfășurare sînt și celelalte munci agricole. Pînă la 10 ianuarie fuseseră stropiți pomii de pe 120 din cele 160 de ha de livadă ale gospodăriei. Tot la aceeași dată se apropia de sfîrșit condiționatul semințelor.

Pe linia pregătirii pentru obținerea de recolte bogate se înscrie și activitatea celor trei cercuri profesionale: mecanic, vegetal și zootehnic, urmate de toți muncitorii permanenți din gospodărie.

IOAN TRIFAN
corespondent

La I.C.M.E.A.

A VIII-a sesiune științifică de comunicări și referate

Luni 25 ianuarie, la Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii s-a deschis cea de a VIII-a sesiune științifică de comunicări și referate. La sesiune participă mecanizatori din agricultură, reprezentanți ai diferitelor uzine constructoare de utilaj agricol, cadre din învățămîntul superior, din Ministerul Agriculturii, reprezentanți ai presei.

După cuvîntul de deschidere rostit de tov. prof. ing. Gh. Cristali, directorul Institutului, au fost prezentate o serie de referate și comunicări, printre care cităm: „Stabilirea procesului tehnologic și definitivarea mașinilor corespunzătoare pentru recoltarea divizată a cerealelor păioase din R.P.R." Cei prezenți la sesiune au purtat discuții rodnice în jurul referatelor prezentate.

Lucrările sesiunii continuă.

Sesiunea anuală a I. C. Z.

Intre 20—23 ianuarie a avut loc la institutul de cercetări zootehnice din Capitală sesiunea anuală de referate și comunicări științifice.

La sesiune au fost prezentate rezultatele cercetărilor făcute în stațiunile experimentale ,în gospodării agricole de stat și gospodării colective pentru îmbunătățirea raselor și sporirea efectivelor de bovine, ovine, porcine și de păsări. Referatele și discuțiile au dezbătut probleme privind alimentația rațională a animalelor și păsărilor, conservarea, pregătirea și administrarea nutrețurilor în hrana lor.

Sesiunea a scos în evidență faptul că în anul trecut cercetările întreprinse au fost mai strîns legate de nevoile practicii, contribuind la sporirea eficienței economice în producția zootehnică. Cele 182 de unități agricole socialiste pe care le sprijină și le îndrumează institutul au obținut producții sporite de lapte, carne, lînă etc.

Lucrările sesiunii au subliniat necesitatea dezvoltării cercetărilor în legătură cu folosirea intensivă în hrana animalelor a porumbului siloz și îmbunătățirea celorlalte surse de furaje, îmbunătățirea raselor de animale .și mărirea șeptelului, în vederea sporirii producției de carne și lapte. De asemenea, a fost relevată importanța consolidării economico-organizatorice a fermelor zootehnice în unitățile agricole socialiste, a ridicării rentabilității lor și a mecanizării lucrărilor din zootehnie, care cer un mare volum de muncă.

In cuvîntul de închidere, dr. Gligor Virgil, directorul I.C.Z., a subliniat necesitatea legării cît mai strînse a cercetărilor științifice de cerințele imediate ale producției și de răspîndirea în masa crescătorilor de animale a rezultatelor pozitive obținute, în vederea dezvoltării continue a șeptelului.

(Agerpres)

De la lotul demonstrativ la cultura mare

DE CE NUMAI PE 3 HA?

Cu prilejul unei consfătuiri ce a avut loc la Casa Agronomului din Capitală, în luna noiembrie 1959, la care au luat parte numeroși colectiviști fruntași am aflat, între altele, că la gospodăria agricolă colectivă „Nicolae Bălcescu" din comuna Baia, raionul Istria, a fost obținută pe un lot demonstrativ de 12 ha. neirigat — 112.500 kg. sfeclă de zahăr la ha.

Cum au reușit colectiviștii din această comună să realizeze cea mai mare producție pe țară fără să irige terenul respectiv? Ce metode agrotehnice au folosit ei pentru a realiza o astfel de recoltă record? Acestea și alte întrebări asemănătoare mă frămîntau în timp ce mă aflam în trenul care mă ducea către comuna Baia.

Și iată-mă în ograda gospodăriei agricole colective „Nicolae Bălcescu".

— O dată cu arătura adîncă de toamnă — mi-a spus tehnicianul agronom al gospodăriei colective din Baia — am încorporat peste 20 tone gunoi de grajd și cîte 100 kg. superfosfat la ha. Insămînțarea sfeclei am făcut-o în primăvară, timpuriu. In afară de celelalte lucrări agrotehnice obligatorii, recolta record de 112.500 kg. la hectar se datorează desigur, și faptului că pe de o parte terenul respectiv a avut suficientă umiditate, iar pe de altă parte, pentru că în perioada de întreținere am executat în mod corespunzător prașilele la intervale de 15 zile una de alta.

Discutînd cu tehnicianul agronom al gospodăriei, mă gîndeam că anul acesta, folosind experiența din anul trecut ca și faptul că o parte din terenurile gospodăriei sînt situate pe o vale ce poate fi irigată cu mare ușurință, colectiviștii își vor propune în planul de producție ca să obțină pe lotul demonstrativ, care a fost mărit la 30 de ha, o producție de sfeclă de zahăr cel puțin asemănătoare cu cea din anul trecut. Nu mică mi-a fost surprinderea însă, cînd tov. Catargiu Constantin, președintele gospodăriei colective mi-a precizat că gospodăria colectivă a trecut în plan ca producția de 112.500 kg. la ha. să fie realizată numai pe 3 ha (în loc de 12 ha. cît a avut lotul în 1959), iar pe restul de 27 ha. să se obțină o recoltă de numai 35.000 kg. la ha.

Date fiind rezultatele dobîndite anul trecut, cît și faptul că gospodăria are posibilitatea să irige, prin gravitație din dereaua Panduru, întreaga suprafață destinată lotului demonstrativ pentru cultura sfeclei de zahăr „planificarea" stabilită este cu mult sub posibilitățile reale ale gospodăriei.

Ce trebuie făcut ca gospodăria colectivă din Baia să nu dea înapoi, ci dimpotrivă, să meargă înainte în ce privește realizarea unor recolte mari la producția de sfeclă de zahăr?

Intrucît în toamna anului trecut pe lotul demonstrativ nu s-au aplicat îngrășăminte potasice, ci numai superfosfat, este necesar ca acest lucru să se facă în primăvară, la însămînțare. De asemenea se impune o îngrășare suplimentară pe rînd, odată cu prașilele, sau o dată cu apa de irigație. Totodată, ar fi bine ca distanța de 40 cm. între rîndurile de sfeclă, practicată de către colectiviștii de aici, să fie mărită, întrucît tasarea solului și formarea crustei după irigare, reclamă prașile cît mai dese și cît mai profunde. In plus, distanțele mai mici între rînduri, îngreuiază și celelalte lucrări. Agrotehnica recomandă distanțe de 60—70 cm. între rînduri (în cazul irigării). Distanța dintre plante pe rînd poate fi de 18—20 cm. și chiar mai mică.

Ținînd seama de aceste recomandări, folosind irigația pentru care, repetăm, aici există condiții foarte bune, este sigur că și în acest an colectiviștii din Baia vor obține producții-record de sfeclă de zahăr nu numai pe 3 ha. cît și-au propus, ci pe întregul lot demonstrativ de 30 de ha.

Ing. DANA CIGUSIEVICI

Expoziția inovatorilor

De curînd a avut loc la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală a doua consfătuire pe țară a inovatorilor din agricultură. Cu acest prilej, în holul amfiteatrului, a fost organizată o expoziție cu cele mai interesante inovații realizate în unitățile agricole de stat. In fotografie, un grup de participanți la consfătuire, cercetînd exponatele.

Foto: I. HERȚIU

IN RAIONUL CRAIOVA

Mai multă atenție lucrărilor în legumicultură

Am participat într-una din zilele trecute la adunarea generală a cooperativei agricole de producție cu rentă „Răscoala din 1907" din comuna Ișalnița, raionul Craiova. In adunare s-a discutat darea de seamă privind activitatea cooperativei în 1959 și planul de producție pe anul acesta. Comuna Ișalnița, după cum se știe, este cunoscută ca unul dintre principalele bazine legumicole ale regiunii Craiova. De aceea, nu e de mirare că discuțiile purtate de membrii cooperatori s-au referit îndeosebi la cultura legumelor.

— Pentru cooperativa noastră — spunea tov. Lăzeanu Niculae — cultura legumelor constituie una din principalele surse de venituri bănești. Avem terenuri care se pretează la această cultură, iar cooperativa noastră se află aproape de orașul Craiova, unde putem desface produsele; pe de altă parte mai toți care sîntem aci, ne știm legumicultori din tată-n fiu. Cu toate acestea, veniturile obținute de cooperativă, din sectorul legumicol în anul care a trecut, nu au fost nici pe departe mulțumitoare.

Analizînd cauzele care au dus la realizarea unor venituri scăzute din legumicultură, atît tov. Lăzeanu Niculae cît și mulți alți cooperatori au scos în evidență o serie de lipsuri care au existat în acest sector de activitate. Mai întîi s-a arătat că au fost realizate producții mici de legume la hectar, datorită neaplicării la vreme și în bune condiții a lucrărilor agrotehnice. Răsadurile nu au fost îngrijite și udate la vreme fapt care a dus la obținerea unor plante firave; culturile au fost și ele lipsite de o îngrijire atentă în perioada de vegetație. Mai mult chiar, nici recoltarea nu s-a făcut la timp, ceea ce a dus la stricarea unor importante cantități de legume. De asemenea, vorbitorii au subliniat că randamentul scăzut adus în anul trecut de cultura legumelor s-a datorat în bună măsură și faptului că cooperativa n-a cultivat legume timpurii, care după cum se știe aduc venituri mult mai mari decît cele tîrzii.

Discuții, gînduri, frămîntări. Din vălmășagul lor se nasc învățăminte prețioase pentru anul acesta. Un lucru este clar. Cooperativa are posibilități mari să obțină din legumicultură însemnate venituri bănești. Ea dispune de terenuri bune, de surse de irigare, de oameni iscusiți în ale grădinăritului. Un ajutor prețios îl primește cooperativa și din partea stațiunii experimentale legumicole I.C.H.V. Ișalnița. Pentru a obține producții de legume sporite și de calitate este nevoie însă ca lucrările agricole să fie făcute toate la vremea lor și cu multă atenție. De posibilități asemănătoare cu cele ale cooperativei de producție cu rentă, dispun și cele două întovărășiri agricole din comuna Ișalnița care și ele au ca ramură principală de producție legumicultura. Aceste posibilități nu sînt însă folosite din plin de către respectivele unități. Dovadă stă faptul că și în prezent unitățile cooperatiste din comună neglijează lucrările din legumicultură. Astfel, cooperativa de producție deși are asigurat materialul necesar pentru confecționarea de răsadnițe, nu a început nici pînă acum construirea acestora. De pregătirea mraniței, căratul gunoiului și în general de amenajarea răsadnițelor în vederea însămînțărilor, de asemenea, nu se preocupă nimeni.

Situația aceasta nu este caracteristică însă numai bazinului legumicol Ișalnița, ci și altor comune din raionul Craiova ca, de pildă, Bratovoești, Șimnic, Teascu etc., unde lucrările de pregătire a răsadnițelor și a utilajului grădinăresc sînt mult rămase în urmă. E deajuns să amintim că pînă zilele trecute în întregul raion se repararaseră doar circa 1.300 m² de răsadnițe, iar din cele aproape 12.000 m² de răsadnițe planificate a se confecționa din nou se făcuseră doar... 60. Vinovate de rămînerea în urmă a raionului Craiova cu lucrările în legumicultură se fac în primul rînd organele agricole de la raion și comune care nu acordă atenția cuvenită acestor lucrări.

De aceea, nu e de mirare că în unele unități agricole ca, de pildă, cooperativa agricolă de producție din Ișalnița, rezultatele obținute la cultura legumelor sînt slabe. In scopul asigurării unor producții sporite de legume socotim că este necesar să fie luate pe plan local cele mai potrivite măsuri pentru ca într-un timp cît mai scurt să fie pus la punct întregul utilaj grădinăresc, să fie confecționate, reparate și pregătite răsadnițele în vederea începerii fără întîrziere a însămînțării legumelor.

P. VARAȘTEANU

Folosesc gunoiul de grajd

Membrii gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, dau atenție deosebită folosirii gunoiului de grajd în fertilizarea solului. Pentru a nu se risipi deloc din acest prețios îngrășămînt, zilnic ei îl strîng din grajduri și îl depozitează în platformă. Numai într-o singură zi au fost adunate și aranjate în platformă peste 16 tone de gunoi. In această muncă se evidențiază în mod deosebit colectiviștii Popa Ion, Barbu N., Dodor Gh. și alții.

I. BOLEA
corespondent

550.000 DE LEI BENEFICII

G.A.S. Pufești, regiunea Bacău, nu-i o unitate mare. Nici nu are culturi dintre acelea care, după vorba „gostatiștilor", „saltă" beneficiile. Mă refer, de exemplu, la producerea de seminceri care aduc venituri ridicate la ha. Deși n-are cine știe ce întinderi de pămînt și culturi G.A.S. Pufești a obținut totuși 550.000 de lei beneficii în 1959. Cum de i-a obținut? Mai întîi a acordat atenție deosebită reducerii prețului de cost al hantrului. Prin reducerea prețului de cost al hantrului, gospodăria a micșorat cheltuielile de producție din aproape toate sectoarele. Apoi gospodăria s-a străduit să depășească producția planificată cheltuind sume mai mici decît cele planificate pe unitatea de produs. La grîu, de pildă, s-a cheltuit cu 73 de lei mai puțin per tonă. Iar producția de grîu pe întreaga gospodărie a fost mai mare decît cea planificată cu 105 tone. Aceasta a permis gospodăriei să depășească planul de livrare cu 104 tone. Planul de livrare a fost depășit și la struguri, carne, lapte.

C. STOICESCU
corespondent

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară

In scopul desfășurării în bune condiții a campaniei agricole de primăvară, de curînd, comitetul executiv al sfatului popular al comunei Smeeni, raionul Buzău, a analizat situația pregătirii lucrărilor agricole, luînd o serie de măsuri organizatorice. O comisie compusă din inginerul agronom, un mecanic și doi deputați comunali, au cercetat pe circumscripții stadiul reparării uneltelor agricole, a pregătirii semințelor necesare și a executării platformelor de gunoi de grajd. Pînă în prezent în comuna Smeeni s-a reparat peste 60 la sută din utilajul planificat.

C. BERESCU
corespondent

CONSTANTIN DOBRE a intrat în colectivă

Iarna își întinsese pospaiurile de zăpadă subțire ca o horbotă și se cuibărea temeinic, continuînd să cearnă fulgi mari peste sat și peste cîmpuri.

Constantin Dobre, un bărbat în vîrstă, înalt și cărunt, sta în poartă privind fulgii jucăuși, cînd îl văzu venind pe Constantin Pîrvu.

— Iar vine să mă bată la cap să intru în colectivă. Parcă el, dacă a intrat a făcut mare scofală?, gîndi Dobre închizînd repede poarta.

De cînd intrase în gospodăria colectivă, Constantin Pîrvu nu-l mai slăbea pe Dobre cu îndemnurile, dar el parcă și mai tare se opunea. Il mai îndemnaseră, nu-i vorbă, și Ilie Georgescu, și Ion Dragomir, și Alexandru Stoica, dar Pîrvu parcă prea se pusese pe capul lui.

— Ce aștepți, măi omule?, îl tot pisa Pîrvu. Dobre însă sta deoparte. De fapt, el tot spre Pîrvu își îndrepta privirile, pentru că erau și de-o vîrstă și deopotrivă la pămînt. Un pogon avusese Pîrvu, un pogon avea și el. Toată vara Dobre a dat ocol tarlalelor gospodăriei. In vie, strugurii atîrnau mari pe spalier. Alături o pădure de porumb, porumbul pentru siloz. In livadă, fructele păreau pe pomi bulgări de aur, iar stupii risipiți în livadă, arătau că și acolo se gospodărește cu temei. De cîteva zile, mai aflase și ce recolte s-au obținut la hectar: 2500 kg. porumb boabe, 2100 kg. grîu, 1500 kg. floarea-soarelui 10.000 kg. ceapă, 5.300 kg. de struguri. In sectorul zootehnic vacile dăduseră 2.200 de litri de lapte pe cap de vacă. Aceste toate le cunoștea Constantin Dobre și multe altele, dar de hotărît nu se hotăra. In timp ce-i trecuseră toate aceste gînduri prin cap, auzi bătăi în poartă. Era Constantin Pîrvu.

— Două vorbe, tizule, zise bine dispus Pîrvu.

„S-a cam afumat", gîndi Dobre întorcîndu-se înspre poartă.

— Te-aș ruga, frate Dobre, să-mi dai o mînă de ajutor. Am de dat jos din căruță un butoi, și singur nu pot. Hai și ajută-mă că te-oi cinsti cu-n pahar de vin fain, mai zise el.

Dobre ieși și porni după Pîrvu, fără să spună o vorbă.

In curtea lui Constantin Pîrvu mai erau doi bărbați: Andrei Dumitru și Alexandru Stoica.

— Tragem ca lupul la turmă, zise Stoica arătînd butoiul.

Cît ai bate din palme, butoiul de

Noi ogoare unite

40 de vedre a fost dat jos și băgat în pivniță.

— Ați văzut, măi băieți, că unde-s mulți puterea crește? zise Pîrvu aducînd un borcan mare plin cu vin limpede ca lacrima.

Discuția între cei trei colectiviști, încinși de cîteva pahare de vin, s-a pornit repede.

— Ați auzit că la fiecare vacă s-au obținut cîte 2200 litri de lapte și pentru anul viitor mai cumpărăm încă 18? făcu vesel Dumitru.

— A avut dreptate inginera Nina Popovici cînd ne-a dat ghes să însilozăm porumbul cu știuleți. Ce mai furaj s-a făcut. La primăvară mărim suprafața și toată o irigăm, vorbi cu însuflețire Stoica.

Constantin Dobre abia a gustat din vin. Sta acolo, la colțul mesii, străin și frămîntat de gînduri. De-odată îl auzi pe Pîrvu:

— Frate Dobre, sîntem de-o seamă, că doar anul ăsta bat și eu pe muche 58 de ani, dar de cînd mă știu n-am avut în casa mea, cum am acum 120 de duble de cereale, 360 litri de vin, 110 litri de țuică și cîte altele. Dacă nu intram în colectivă ce mă făceam cu un pogon de pămînt? mai zise el.

Constantin Dobre nu spuse nimic. Se sculă, ieși pe ușă, fără să țină seamă că ceilalți strigau după el și porni abătut spre casă.

„Dacă intram cu el odată aveam și eu casa îndestulată. Ba, cu trei brațe, luam și mai mult", se tot frămînta el, cînd se întîlni în cale cu Ion Dragomir, brigadierul colectivei.

— Incotro, Ioane, — îl întrebă Dobre.

— La Domnești, la raion, nea Dobre. Mă duc cu planul la secția agricolă. Am hotărît ca aici, la noi în Grădinari, să semănăm 20 de hectare de porumb irigat. Dar dumneata, ce mai faci? Tot pe gînduri stai?

— Nu mai stau, Ioane. Mîine viu și eu cu cererea. Am văzut ce-a luat Pîrvu și asta mi-a fost de ajuns. Da' ia spune, cereri noi mai ai?

— Mai avem, chiar ieri la adunarea generală au fost aprobate 24. A venit Lazăr Constantin, Gheorghe Stroe, Alexandru C. Ion, Onete C. Ion și mulți alții. Grăbește-te și mata că te așteptăm cu dragă inimă, mai zise Dragomir și plecă grăbit la drum.

In urma lui, Constantin Dobre privi o clipă dus pe gînduri, apoi se răsuci pe călcîie și porni din nou spre casa lui Constantin Pîrvu.

— Ați auzit, măi băieți, că la primăvară punem la gospodărie 20 de hectare porumb irigat? îi întrebă el pe cei trei colectiviști, care se luptau cu paharele.

Constantin Pîrvu a fost cel dintîi care a înțeles tîlcul vorbelor lui Dobre, căci ridică paharul și zise vesel:

— Fii bine venit între noi, frate Dobre, și să fie cu noroc!

I. TERBESCU

Invățămîntul agrozootehnic de masă la G.A.C. Recaş

In cadrul gospodăriei agricole colective din comuna Recaş, raionul Timişoara, pregătirea colectiviştilor prin cursuri de masă a devenit un fapt obişnuit. In fiecare an se organizează cursuri agrozootehnice de masă, la care participă cei mai buni colectivişti: brigadieri, membrii consiliului de conducere şefii de echipă, precum şi fruntaşii din producţie.

Organizarea muncii pentru buna desfăşurare a acestor cursuri se face din timp, cu aproximativ o lună de zile înainte de începerea cursurilor. In această perioadă de pregătire se face înscrierea cursanţilor pe bază de cereri individuale. O scurtă consfătuire cu cursanţii prilejuieşte alegerea tematicii lecţiilor ce se vor preda în anul de învăţămînt respectiv. Totodată se stabilesc datele cînd se vor ţine lecţiile şi modul de desfăşurare.

Pe baza materialului adunat în această consfătuire îmi întocmesc planul calendaristic şi planul de învăţămînt. Incep să pregătesc lecţiile şi procur materialul bibliografic necesar prin cumpărarea cărţilor necesare. Aceste cărţi se ţin la biblioteca gospodăriei şi se eliberează cursanţilor pentru a-şi aprofunda cunoştinţele în legătură cu lecţiile predate. Paralel cu întocmirea planurilor de lecţii pregătesc şi materialul didactic necesar, ca de exemplu, spice din diferite soiuri, plante din herbar, grafice, planşe, mulaje etc. Cu cîteva zile înainte de deschiderea cursurilor se pregăteşte sala de curs în care va fi o tablă de scris, băncile şi sobă de încălzit.

O dată cu începerea cursurilor. fiecare cursant are asupra sa un caiet şi creion în care-şi notează ideile principale din lecţia predată.

La pregătirea lecţiilor mă folosesc de cărţile şi revistele de specialitate care cuprind ultimele realizări ale ştiinţei şi tehnicii. In lecţie mai folosesc şi rezultatele obţinute în regiune şi în cadrul gospodăriei căci caut să adaptez toate lecţiile la condiţiile locale. Cuvintele tehnice vor fi explicate fiecare în parte. O dată cu pregătirea lecţiei, adun şi materialul didactic necesar.

Cînd pregătesc lecţia caut să mă încadrez în perioada de timp stabilită: o oră predare teoretică, o oră discuţii, iar la unele lecţii mai urmează o oră lucrări practice, dacă condiţiile permit. Predarea lecţiilor o fac, în mod liber. In timpul lecţiei mai folosesc grafice, planşe, plante din herbar, mulaje, spice, ştiuleţi, seminţe.

De exemplu la predarea lecţiei „Cultura grîului", pe lîngă lecţia teoretică folosesc tabele, grafice cu rezultatele diferitelor experienţe cu îngrăşăminte chimice etc., folosesc o colecţie de spice din diferite soiuri de grîu, apoi din herbar arăt cursanţilor spice bolnave de tăciune zburător şi mălură, atac de zabrus. In urma predării teoretice urmează discuţii care se axează pe aplicarea celor mai bune metode în gospodăria noastră precum şi înlăturarea greşelilor avute în cultura grîului. Apoi în urma discuţiilor cer cursanţilor să recunoască soiurile după spice ca şi bolile şi dăunătorii grîului. Altă lucrare practică planificată la cultura grîului a fost controlul stării de vegetaţie, care s-a făcut cînd timpul a permis, numărîndu-se firele la metru pătrat precum şi controlul dacă sînt dăunători sau nu.

In ziua cînd se ţine lecţia următoare, în primul rînd se face un rezumat al lecţiei precedente sub formă de discuţii scurte, apoi se trece la lecţia nouă.

Lecţiile teoretice se ţin în perioada 15.XI — 15.III — după această perioadă urmează partea practică cînd se aplică în producţie metodele învăţate. Se execută diferite experienţe pe loturile demonstrative urmărindu-se eficacitatea diferitelor metode în ridicarea producţiei la hectar. Astfel în anii trecuţi s-au executat experienţe cu doze diferite de îngrăşăminte, îngrăşări suplimentare, îngrăşăminte bacteriene, cantitatea de seminţe la ha, densitatea plantelor prăşitoare la hectar. culturi comparative cu diferite soiuri de plante.

Loturile demonstrative sînt lucrate şi întreţinute de către cursanţi.

Roadele acestor cursuri s-au putut vedea în producţiile realizate de gospodăria colectivă prin aplicarea de către colectivişti a metodelor noi învăţate la cursuri. In cadrul gospodăriei, în anii trecuţi învăţămîntul agricol a fost organizat pe o durată de trei ani, iar lecţiile se ţineau o dată pe săptămînă; în fiecare an se predă o altă disciplină. Această formă nu a dat însă rezultatele dorite.

Din această cauză, în prezent funcţionează la noi, învăţămîntul agricol pe cercuri specializate. Lecţiile se predau în fiecare zi, pînă se epuizează temele propuse pentru cercul respectiv şi apoi încep lecţiile de la alt cerc. In felul acesta am observat un interes mai mare din partea cursanţilor şi materia predată este mai bine însuşită.

In cadrul gospodăriei avem organizate următoarele cercuri: cerc agrotehnic cu 48 cursanţi; cerc legumicol cu 24 cursanţi; cerc viti-pomicol cu 24 cursanţi; cerc zootehnic cu 15 cursanţi.

Curs de un an cu şefii de echipă şi brigadierii care cuprinde 37 de cursanţi.

In total la noi se va şcolariza în această iarnă un număr de 148 de colectivişti.

Organizarea învăţămîntului agricol în modul descris mai sus, a devenit necesară şi din cauza structurii gospodăriei colective, care deţine 2327 ha teren total, din care 90 ha vie pe rod, 150 ha grădină de legume şi cartofi şi 2.012 ha arabil pentru cultura mare. La rîndul său sectorul zootehnic este bine dezvoltat.

Pentru noi an de an învăţămîntul agrozootehnic de masă a constituit un mijloc puternic pentru ridicarea nivelului profesional al colectiviştilor, fapt care a dus la sporirea producţiei la hectar, la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei.

Ing. ADAM RACHITOVAN

Noi filme şi diafilme agricole

In ultimii patru ani, Ministerul Agriculturii a realizat diafilme pe aproape 180 de teme, unele fiind traduse din limba rusă.

Anul acesta, au fost realizate încă 13 diafilme cu subiecte de cea mai mare actualitate (activitatea consiliului de conducere, a brigadierilor şi şefilor de echipă dintr-o gospodărie colectivă, bilanţul a 10 ani de la înfiinţarea primelor gospodării colective,— combaterea dăunătorilor, cultura tomatelor timpurii, a căpşunilor, — cum se pot obţine producţii mari în sectorul zootehnic etc.).

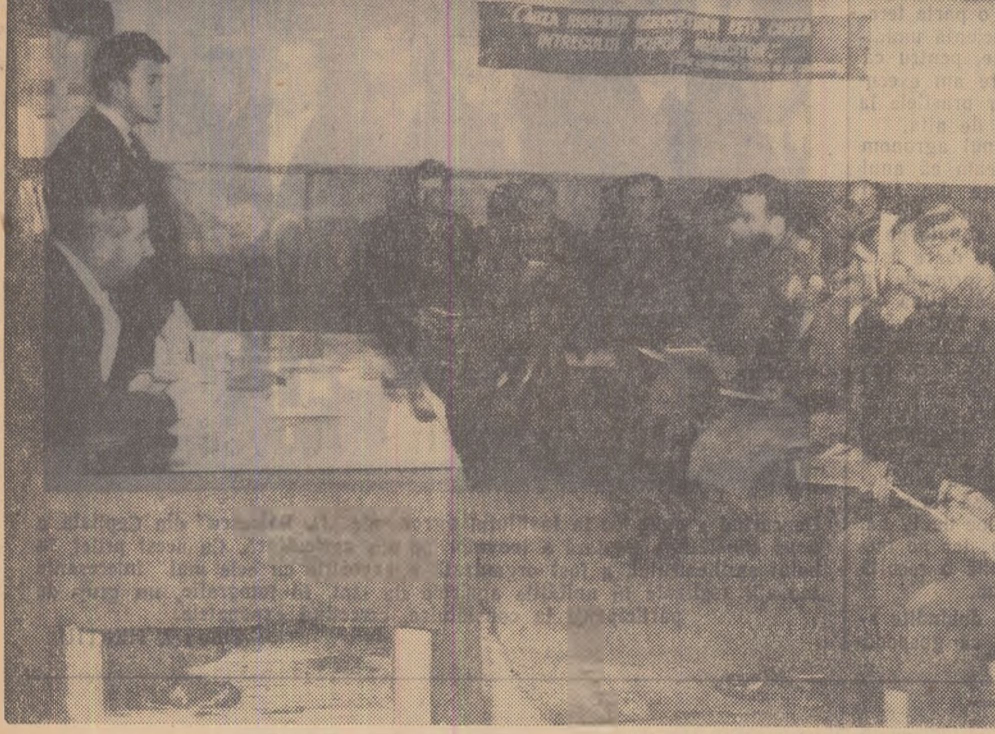
Multe din aceste diafilme vor fi de un real ajutor la cursurile agrozootehnice de masă.

Totodată, în prezent sînt în lucru la Studioul cinematografic „Al. Sahia" şi 8 filme documentare, cu subiecte izvorîte din succesele transformării socialiste a agriculturii din ţara noastră, folosirea metodelor avansate de lucru la cultivarea unor plante valoroase cum sînt floarea-soarelui şi sfecla de zahăr.

Demn de subliniat e faptul că în ultimii patru ani au fost realizate peste 40 de filme documentare agricole, prezentate de către caravanele cinematografice şi la căminele culturale din ţară.

ION DRINCU

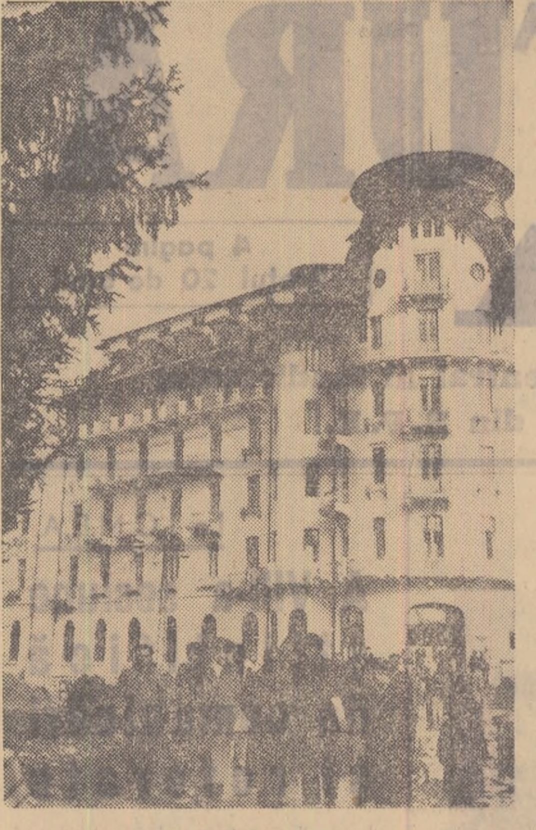
LA CURSURI

La gospodăria agricolă colectivă din Romîneşti, regiunea Ploeşti, în aceste zile colectiviştii iau parte în mare număr la cursurile agrozootehnice de masă. In fotografie: tehnicianul zootehnist Ion Stoian, vorbindu-le cursanţilor despre foloasele nutreţului însilozat.

Foto: AGERPRES

LA ODIHNĂ

La staţiunea balneo-climatică Govora au sosit de curînd şi numeroşi oameni ai muncii din sectorul agricol de stat. In grupul din fotografie, îl vedem printre alţii şi pe tov. Munteanu Aurel, maistru viticol la G.A.S. Huşi, Iosif Wagner, apicultor de la centrul şcolar agricol Sînicolaul Mare şi tov. Pally Ioan muncitor la o gospodărie de stat din regiunea Bacău.

Foto: P. COZIA

De ce activitatea cultural-educativă se rezumă numai la vizionări de filme?

Cînd am ajuns la G.A.S. Deveselu. camionul gospodăriei tocmai pornise spre oraş. Ducea ca şi în alte dăţi, pe muncitori la cinematograf. Din scurta discuţie purtată cu tov. Anghel Buiculescu, directorul gospodăriei, am aflat că săptămînal comitetul de întreprindere organizează vizionări de filme în comun — fapt pozitiv, consemnat pe prima filă a carneţelului meu de însemnări. Cum însă activitatea cultural-educativă într-o gospodărie agricolă de stat are multiple aspecte, am pornit să le cercetez, şi am păşit pragul bibliotecii. O cămăruţă cu cîteva mobile printre care şi un dulăpior, în care sînt îngrămădite la întîmplare cărţi şi broşuri. Sus pe dulap, suluri de hîrtie roşie şi cartoane. Ceva mai jos, pe policioară, colecţiile ziarelor „Scînteia", „Romînia liberă" şi „Inainte". Mă gîndeam la ceea ce îmi spusese mai înainte tov. Florian Drăghici, inginerul şef al gospodăriei, că „aici, la sediu, lipsesc condiţiile materiale pentru desfăşurarea unei activităţi culturale". Sînt de acord că lipsa de spaţiu nu îngăduie deocamdată amenajarea unui club cu scenă şi mese de şah, a unei biblioteci de proporţii — dar acest fapt nu scuză nicidecum starea în care se află aşa-zisa bibliotecă, şi cu atît mai mult, la staţia de amplificare, căreia de bine ,de rău, i s-a găsit spaţiu dar... ce folos? Altă-dată, adică cu luni în urmă, de aici mecanicul de întreţinere Adrian Dumitrescu citea zilnic articole din ziare şi tot prin intermediul staţiei se popularizau fruntaşii în producţie ca, de pildă, Nicolae Marinescu, Constantin Neacşu şi alţii. Dar la data cînd am vizitat gospodăria am aflat că staţia nu funcţionează de aproape două luni, deoarece i s-a ars o lampă...

★

Părăsind sediul gospodăriei de stat Deveselu am încercat un sentiment de regret faţă de faptul că aşteptările mele privind activitatea cultural-educativă mi-au fost înşelate.

Pe drumul de ţară docarul m-a purtat apoi spre secţia Comanca, unde gospodăria îşi are sectorul zootehnic, unde, aşa cum mi se spusese la sediu, există mai mult spaţiu, există un club.

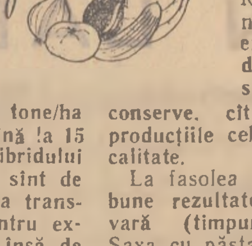
Cînd am ajuns se întunecase de-a binelea. Locuinţele muncitorilor aflîndu-se în aceeaşi curte, la numai cîţiva metri de club, mă aşteptam să găsesc aici mulţime de oameni, citind, jucînd şah sau ascultînd muzică. Mă înşelam însă, şi curînd am înţeles cauza pentru care muncitorii preferă să-şi petreacă tot timpul liber acasă şi nu la club. Aici deşi există godin, nu se face niciodată foc, deşi există aparat de radio, nu se poate asculta nici muzică, nici altceva, dat fiindcă aparatul este stricat. Jocul de şubah stă nefolosit şi plin de praf la fel ca şi cele cîteva broşurele din dulăpiorul ale cărui uşi stau tot timpul deschise în lături, şi din care oricine şi-ar putea însuşi cărţile. Responsabil de club nu există, bibliotecar nu există.

Dacă în G.A.S. Deveselu ar exista cît de cît, o preocupare pentru activitatea cultural-educativă, care nicidecum nu trebuie să se rezume la vizionarea de filme în comun, am certitudinea că oameni ca Petre Borbolea, paznic de noapte, Ştefan Traian, îngrijitor la sectorul bovin, şi mulţi alţii ar folosi cu plăcere posibilităţile, care cu puţin efort se pot crea, şi timpul liber şi l-ar petrece în chip folositor, îmbogăţindu-şi cunoştinţele profesionale şi culturale. Este surprinzător faptul că tovarăşii din comitetul de întreprindere şi cei din conducerea gospodăriei, care dovedesc preocupare pentru condiţiile de viaţă ale acestor muncitori dau dovadă de atîta nepăsare faţă de ridicarea nivelului cultural şi profesional al acestora. Este absolut necesar ca această situaţie să se schimbe în cel mai scurt timp. Comitetul de întreprindere şi conducerea gospodăriei trebuie să depună o muncă concretă şi permanentă de îndrumare a activităţii cultural-educative, astfel încît condiţiile existente în prezent, să fie folosite din plin.

MARIANA NICOLAU

Soiuri de legume indicate pentru cultura timpurie

In obţinerea recoltelor timpurii de legume, soiul folosit joacă un rol hotăritor. Există în prezent soiuri de legume, care sînt capabile să dea în aceleaşi condiţii agrotehnice, producţii destul de mari cu 2—3 şi chiar 4 săptămîni mai devreme decît soiurile aşa-zise de vară şi de toamnă. In urma încercărilor făcute la staţiunile experimentale I.C.H.V., la gospodării de stat şi colective, au fost stabilite soiurile cele mai valoroase pentru culturile timpurii, soiuri pe care le prezentăm în cele ce urmează:

La tomate, dintre soiurile cu portul înalt, deci care trebuie arăcite, cele mai timpurii recolte şi de mai bună calitate, au fost obţinute de la hibridul F_1 Nr. 10×Bizon. Acest hibrid a dat la staţiunea I.C.H.V. Ţigăneşti pînă la data de 15 iulie, 15 tone/ha fructe, realizîndu-se în total pînă la 15 august, 40 tone/ha. Fructele hibridului deşi au dimensiuni mai mici, sînt de foarte bună calitate, rezistă la transport, fiind foarte indicate pentru export. Acest hibrid are nevoie însă de o agrotehnică bună; el trebuie arăcit, copilit la o singură tulpină, cîrnit (ciupit) la 4 inflorescenţe, cultivat pe un agrofond bun şi în condiţii de irigaţie.

Un alt hibrid de tomate timpuriu este Zaria × Komet, care începe să rodească cu cîteva zile mai tîrziu ca primul (5—7 zile), dă fructe mai mari, producînd pînă la 50 şi chiar 60 tone/ha.

Dintre celelalte soiuri timpurii de tomate cu port înalt merită să fie cultivate soiurile: Selandia, Best of All (care e foarte asemănător cu Earliest of All) şi Bonner Beste — provenienţă din Arad.

Dintre soiurile pitice de tomate cele mai bune rezultate se obţin de la soiurile: Temnokrasnîi, California, Miciurinski timpuriu, Kolhoznîi 34 şi Maiac.

La varza timpurie, sînt recomandate soiurile: Dittmark şi Prima recoltă; ele leagă mai devreme căpăţîni, care ajung în medie la 1 kg. bucata. La staţiunile I.C.H.V. Buzău şi Ţigăneşti, soiul Dittmark a produs pînă la 15 iunie, 10—12 tone/ha, recolta totală ajungînd la 28—30 tone/ha.

La conopidă, în culturile de primăvară, cele mai bune rezultate se obţin de la soiurile: Haga, Pitică de Erfurt timpurie şi Bulgăre de zăpadă. Acesta din urmă dă căpăţîni bune de consum cu cca. 1 săptămînă mai tîrziu ca primele; în schimb căpăţînile sînt mai mari.

La mazărea de grădină, soiurile care dau cele mai timpurii recolte sînt: Timpurie de Mai şi Vorbote; ultimul mai poartă denumirea de Expres sau Alaska. Sînt de asemenea indicate soiurile: Kleine Rheinländerin şi Minunea Kelvedonului. Cu excepţia soiului Timpurie de Mai, toate celelalte sînt indicate atît pentru conserve, cît şi pentru piaţă, dînd producţiile cele mai mari şi de bună calitate.

La fasolea de grădină, cele mai bune rezultate în cultura de primăvară (timpurie) le dau soiurile: Saxa cu păstaie cilindrică, Beste von allen, Tendergreen şi Wachs Ideal, care sînt potrivite atît pentru piaţă, cît şi pentru conserve.

La castraveţi, soiurile: Cornişon, şi Bistriţa dau cele mai timpurii recolte în cîmp. Pentru forţat în răsadniţă cele mai potrivite sînt soiurile: De Arad şi Klinski.

La vinete, cele mai bune rezultate la cultura timpurie în cîmp se obţin de la soiurile: Linia 166 şi Bucureştene — selecţie Ţigăneşti.

La ardei gras, sînt indicate pentru cultura timpurie soiurile Ţucăr (galben) de Colibaşi, Linia 69/56 Ţigăneşti, Chînejan de Lovrin şi Linia 111 B.

La salată, soiurile cele mai timpurii şi care dau recolte de calitate superioară sînt: Böttner treib (pentru forţat), Selecţie Lovrin şi Timpurie de Mai.

Legumicultorii îşi pot procura majoritatea soiurilor indicate mai sus, care sînt admise la raionare, de la unităţile Agrosem.

Dr. D. ANDRONICESCU

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

In ziarul „Agricultura Nouă", nr. 590, a apărut un articol intitulat „Gospodăria are beneficii trustul acordă... pierderi planificate". In acest articol se arată că G. A. S. Dunărea din regiunea Galaţi, care în 1958 a obţinut beneficii de 103.000 de lei a fost planificată de trust cu 2 milioane de lei pierderi. Acelaşi lucru s-a întîmplat şi anul trecut: trustul a planificat gospodăria cu 600.000 lei pierderi, dar de fapt s-au obţinut peste 300.000 de lei beneficii. Ţinînd seama de toate acestea, în articol se arată că întocmirea planului pe 1960 trebuie să constituie pentru tovarăşii din conducerea Trustului regional Gostat Galaţi şi pentru cei din Direcţia Planificării a Departamentului Gostat prilej de a arăta că au renunţat la planificarea birocratică, fără a ţine seamă de rezervele pe care le are gospodăria.

In răspunsul, trimis redacţiei de Trustul regional Gostat Galaţi se arată că se va ţine seamă de critica ziarului şi pentru 1960 atît G.A.S. Dunărea, cît şi celelalte gospodării din regiunea Galaţi care prin planul pe 1959 au fost nerentabile vor fi planificate cu beneficii la nivelul posibilităţilor lor reale.

★

Articolul „Un început promiţător şi cîteva... sugestii" publicat în „Agricultura Nouă" din 25 decembrie 1959 analiza felul cum se desfăşoară învăţămîntul agricol de masă în raionul Turnu Severin. Articolul scoate în evidenţă că acolo unde există o preocupare permanentă şi unde se învaţă din experienţa proprie a anilor trecuţi lucrurile merg bine, chiar foarte bine. Scoţînd în relief rezultatele pozitive, articolul din „Agricultura Nouă" prezenta cîteva sugestii şi anume: analiza muncii să se facă pe centre de comune (nu la raion), la unele cercuri să se introducă lecţii despre irigare şi combaterea eroziunii solului şi să se ajute lectorii mai slabi cu vizite la cercurile mai bune.

Răspunzînd, secţia agricolă a sfatului popular raional Turnu Severin, după ce mulţumeşte redacţiei pentru ajutorul dat, arată că şi-a însuşit propunerile încă de la apariţia articolului.

Cum putem spori productivitatea animalelor pe timpul iernii

Anotimpul cel mai dificil pentru creşterea raţională a animalelor îl constituie fără îndoială iarna. De modul cum sînt hrănite, îngrijite şi întreţinute animalele în această perioadă depinde mărirea producţiei şi productivităţii lor.

Experienţa unităţilor agricole fruntaşe arată că sporirea poductivităţii animalelor este determinată în acest sezon şi de felul cum se face hrănirea lor. Pentru a obţine rezultate bune în această direcţie o grijă deosebită trebuie dată alcătuirii raţiilor alimentare. Astfel, pentru vacile de lapte raţiile vor fi stabilite în aşa fel încît să i se asigure fiecărui animal cantitatea de substanţe nutritive în raport cu greutatea corporală şi producţia sa. Acolo unde evidenţa producţiei nu se ţine individual, se poate organiza hrănirea animalelor pe grupe asemănătoare între ele ca stare de întreţinere, producţie de lapte şi greutate corporală. Atunci cînd se stabilesc raţiile alimentare pentru vaci este bine să se ţină seama şi de situaţia fiziologică a animalelor. deoarece într-un fel trebuie hrănite vacile tinere, care nu şi-au terminat încă creşterea şi în alt fel cele gestante, înţărcate sau de curînd fătate. Astfel. vacilor tinere li se va da un supliment de hrană spre a se asigura şi o creştere normală a lor. Hrănirea vacilor care au fătat trebuie organizată în aşa fel încît să se scurteze cît mai mult perioada pînă la obţinerea cantităţii maxime de lapte. Bunăoară, în primele două zile după fătare. fînul de bună calitate va fi dat la discreţie împreună cu tărîţele de grîu, circa un kg. administrate sub formă de terci, cantitate care se va mări treptat pînă la 2 kg. Pentru a nu influenţa în mod nefavorabil starea ugerului şi a organelor de digestie, o atenţie deosebită se va da acum măririi treptate a raţiei şi introducerii nutreţurilor suculente. Spre a se obţine o producţie sporită de lapte, raţia stabilită va fi mărită cu cel puţin 15-20 la sută. In ceea ce priveşte structura raţiilor, acestea trebuie să conţină nutreţuri care să asigure toţi principii nutritivi şi în special vitaminele, care în această perioadă lipsesc şi pot fi suplinite prin folosirea intensivă a nutreţului murat îndeosebi a porumbului însilozat.

CONSULTAŢIE

Porumbul însilozat trebuie să constituie în perioada de iarnă nutreţul principal atît pentru creşterea şi îngrăşarea animalelor, dar mai ales pentru sporirea producţiei de lapte. Numeroase gospodării de stat ca, de pildă, Popeşti-Leordeni şi Andrăşeşti, regiunea Bucureşti, şi gospodării colective ca: Bod. regiunea Stalin, Palazu Mare, regiunea Constanţa, Vădeni, regiunea Galaţi, şi altele, folosind intensiv porumbul însilozat în hrana vacilor de lapte au obţinut o creştere însemnată a producţiei de lapte.

In ceea ce priveşte programul hrănirii, adăpării şi mulsului, acesta trebuie aplicat în mod regulat şi la ore fixe pentru a nu influenţa nefavorabil producţia de lapte. In intervalul dintre administrarea tainurilor cît şi între mulsori, este bine ca animalelor să li se asigure un repaos complet şi un aşternut uscat. Cea mai raţională adăpare a animalelor este cea individuală, adică, prin folosirea adăpătorilor automate, metodă prin care se poate spori producţia de lapte cu pînă la 10-15 la sută.

Pentru creşterea ovinelor, sezonul de iarnă constituie o perioadă critică, ştiindu-se că aceste animale sînt adaptate prin excelenţă regimului de păşune. Datorită efortului depus în această perioadă prin creşterea lînei, gestaţiei şi depunerea de rezerve în vederea lactaţiei viitoare, cerinţele organismului în substanţe nutritive la aceste animale sînt mult mai mari. Tocmai de aceea, iarna, în alimentaţia oilor trebuie folosite alături de nutreţurile fibroase şi concentrate. suculentele care reprezintă sursa principală de vitamine. Şi la această specie porumbul însilozat trebuie să constituie nutreţul de bază pe timpul iernii, acesta putînd fi dat zilnic în cantităţi de 1—1,5 kg pe cap de animal.

Nu mai puţină grijă se cere a fi dată pe timpul iernii, hrănirii şi îngrijirii animalelor de muncă, în aşa fel încît ele să poată da un randament sporit în campania agricolă de primăvară. Cu aceeaşi atenţie trebuie îngrijite şi hrănite oile şi scroafele gestante, precum şi păsările în vederea obţinerii unor producţii sporite.

Alături de hrănirea şi îngrijirea animalelor adulte, o atenţie mare trebuie dată în perioada de iarnă creşterii tineretului. Se ştie că, regimul alimentar are o influenţă deosebit de mare asupra creşterii tineretului. Lipsa totală a unui nutreţ sau absenţa din raţie a unor substanţe nutritive, poate să ducă la tulburări în creşterea animalelor, tulburări care pot avea drept consecinţă îmbolnăvirea lor şi pierderi prin mortalitate. Pentru a evita asemenea situaţii, este bine ca animalele să fie ţinute în condiţii bune de hrănire şi întreţinere pentru a se dezvolta armonios şi a deveni rezistente la boli. In prima parte a vieţii, în raţia animalelor tinere predomină laptele. In scopul preîntîmpinării îmbolnăvirilor şi a obţinerii de sporuri mari în greutate la viţei, numeroase unităţi agricole socialiste folosesc alăptarea viţeilor la biberon. Prin aplicarea acestei metode crescătorii fruntaşi obţin un spor în greutate cu 20 la sută mai mare decît se poate realiza prin alăptarea viţeilor la găleată. Este necesar ca cele mai bune furaje din gospodărie să fie repartizate tineretului. El trebuie obişnuit cu consumul furajelor fibroase şi suculente, pentru ca mai tîrziu să consume cantităţi cît mai mari din asemenea nutreţuri.

In ceea ce priveşte temperatura în adăposturi pe timp de iarnă, aceasta trebuie să fie cuprinsă între + 8 şi + 15 grade C. Rezultate bune se pot obţine în creşterea tineretului şi la temperaturi mai scăzute. In acest caz trebuie să se dea o atenţie deosebită hrănirii acestuia cu o cantitate tot mai mare de elemente hrănitoare. Pe lîngă condiţiile de cazare o mare importanţă în creşterea tineretului pe timpul iernii o au aplicarea igienei adăposturilor, a igienei corporale şi regimul de mişcare în aer liber. Zilnic, atunci cînd timpul este favorabil, animalele adulte ca şi cele tinere trebuie scoase la padoc sau în curte cîte 2-3 ore. Pentru a se urmări modul de creştere al tineretului, spre a se putea lua din timp măsurile de îndreptare a unor greşeli în creşterea lui este bine ca periodic să se facă cîntărirea animalelor.

Ing. ŞTEFAN POPESCU VIFOR
prodecan al Facultăţii de Agricultură şi Zootehnie din Bucureşti

Din activitatea sindicală în unităţile agricole de stat

Munca comitetului de întreprindere pentru însuşirea sarcinilor de plan de fiecare mecanizator

Cînd, cu mai mulţi ani în urmă am fost ultima oară, într-o iarnă, la S. M. T. Stîlpu, regiunea Ploeşti, staţiunea se afla pe graficul de producţie întocmit de serviciul regional S.M.T., printre codaşele pe regiune. In ograda S.M.T.-ului maşinile stăteau împrăştiate de-a valma, la atelierul mecanic munca lăsa de dorit, cursurile profesionale se ţineau mai mult de formă.

Deunăzi, cînd am poposit din nou aci, n-am mai recunoscut S.M.T.-ul. In numai doi-trei ani, s-au construit numeroase clădiri necesare nevoilor producţiei şi îmbunătăţirii traiului muncitorilor: atelier nou, modern, grupuri sociale, club...

Azi, S.M.T.-ul Stîlpu este fruntaş pe regiunea Ploeşti.

In 1959, planul de producţie a fost îndeplinit în procent de peste 133 la sută. Pe tractor convenţional s-au realizat 465 de hantri în loc de 360 cît era planificat, iar preţul de cost al hantrului a fost redus la 90 de lei faţă de 133,60 lei cît fusese planificat.

Despre toate acestea, dar mai ales despre angajamentele luate în adunarea generală sindicală, organizată cu prilejul înmînării sarcinilor de plan pe brigăzi pentru anul 1960 i-am găsit discutînd pe mecanizatori.

— A fost o adunare generală cu adevărat entuziastă, mi-a spus tov. Moise Ştefan, preşedintele comitetului de întreprindere. In sala clubului nostru abia au putut încape cei 160 de tovarăşi dintre care mulţi au participat cu însufleţire la discuţii. Bine ar fi să notaţi măcar cîteva din angajamentele unor fruntaşi.

Am stat de vorbă cu numeroşi tractorişti care au luat cuvîntul cu acest prilej. Am cercetat cu atenţie şi procesul verbal al adunării.

Mă aşteptam ca primele angajamente pentru noi şi importante realizări în 1960, să fi fost ale fruntaşilor staţiunii, Matei Vasile sau Eftimie Stan ,care au executat anul trecut cu tractoare UTOS-27. 1.200 şi respectiv 1.050 de hantri.

Dar lucrurile nu s-au petrecut aşa. ci dimpotrivă. Mecanizatorii care în anul 1959 au realizat un volum de lucrări mult mai mic decît cei doi fruntaşi amintiţi mai sus, participînd la întrecerea socialistă încă de-acum, din perioada pregătirii utilajului, s-au angajat să realizeze în acest an un hantraj aproximativ cu 30 la sută mai mare ca cel din 1959.

Astfel, tractoristul Bichira Toma a arătat că este hotărît ca anul acesta să realizeze cel puţin 900 de hantri; tractoristul Tabără Gheorghe — să execute împreună cu tovarăşul său de schimb peste 1.450 de hantri şi să reducă preţul de cost al hantrului la 50 de lei. Pilduitor e că acest mecanizator a şi concretizat angajamentul lui pe campanii; anume, să depăşească planul campaniei de primăvară cu 25 la sută, cel de vară cu 30 la sută. iar cel de toamnă cu 20 la sută. Totodată, să obţină şi economii în valoare de 20.000 lei.

Semnificativ e faptul că mulţi mecanizatori care au luat cuvîntul au insistat asupra marei importanţe a întrecerii socialiste în obţinerea unor randamente înalte pe fiecare tractor. Angajamentele lor s-au referit de data aceasta la întregul ciclu de producţie privind unele culturi principale, cum ar fi grîul şi porumbul, şi nu numai la realizări pe campanii agricole. De asemenea, analizînd cu chibzuinţă posibilităţile existente în brigadă, ei au hotărît să reducă preţul de cost, îndeosebi prin micşorarea cheltuielilor la reparaţii. Astfel, tractoriştii Haram Constantin şi Jipa Filică, şeful de brigadă Iordache Constantin şi alţii au arătat că există posibilităţi ca în brigăzile lor, prin îngrijirea atentă şi prin corecta exploatare în teren a maşinilor să se facă economie la fiecare tractor cu cîte o reparaţie generală planificată

In încheierea discuţiilor ,tov. Moise Ştefan, preşedintele comitetului de întreprindere, a subliniat că sarcinile de plan ale staţiunii din acest an — şi anume realizarea a 9.000 de hantri în campania de primăvară, 16.500 hantri în campania de vară şi 23.772 hantri în campania de toamnă. — vor putea fi nu numai îndeplinite dar şi depăşite. Potrivit angajamentelor mecanizatorilor din cele 8 brigăzi ale staţiunii, în acest an se va realiza cu fiecare tractor K.D. cu 101 hantri mai mult ca anul trecut, cu fiecare tractor M.T.Z cu 70 hantri mai mult şi cu fiecare UTOS cîte 772 hantri, adică cu 222 hantri mai mult ca în 1959.

In scopul realizării şi depăşirii sarcinilor de producţie adunarea generală a aprobat cu acest prilej un plan amănunţit de măsuri tehnico organizatorice, privind atît nevoile brigăzilor pentru munca de fiecare zi, cît şi continua îmbunătăţire a traiului mecanizatorilor.

Insignele şi diplomele de mecanizatori fruntaşi decernate de către conducerea şi comitetul de întreprindere al staţiunii, celor care în 1959 au obţinut cele mai frumoase succese, au constituit un nou şi puternic imbold ca în acest an colectivul de muncă al S.M.T. Stîlpu să reediteze şi să sporească victoriile dobîndite în ultimii doi ani, sprijinind unităţile agricole cooperatiste să smulgă pămîntului recolte tot mai îmbelşugate.

AL. RAICU

LA S. M. T. BĂRCĂNEȘTI

Randament sporit pe tractor — preț de cost scăzut

„In satul Bărcănești, echipa noastră de agitatori, muncind alături de echipa sfatului popular comunal, a obținut frumoase rezultate pe linia atragerii țărănimii muncitoare pe calea agriculturii socialiste, spunea de curînd directorul S.M.T.-ului Bărcănești, tov. Gheorghe Rădoiaș. Incă din luna mai 1959 satul Bărcănești este complet cooperativizat. Succese deosebite s-au obținut în această acțiune și în alte comune și sate. Azi comunele Buda Palanca, Tîrgșorul Nou, Valea Călugărească, Dărmănești și altele sînt cooperativizate în proporție de 90—100 la sută. In cursul anului trecut sectorul cooperatist din raza de activitate a stațiunii noastre și-a mărit suprafața cu peste 9000 de ha. teren arabil".

Creșterea simțitoare a suprafețelor unităților agricole deservite a permis S.M.T.-ului Bărcănești, regiunea Ploești, să-și desfășoare activitatea cu mai mult spor ca în anii anteriori, cînd asigurarea terenului de lucru constituia o problemă acută. In primul rînd se cuvine a arăta că defalcarea planului de producție s-a putut face în mod diferențiat pe mărci de tractoare ținînd seama de vîrsta industrială și de starea lor tehnică; s-au repartizat între 271—366 hantri pe tractor convențional. Desfășurînd o activitate rodnică — în baza unui itinerar judicios întocmit — lucrînd cu tractoare bine reparate și pe care le-au îngrijit „ca la carte" pe timpul exploatării, folosind metoda cuplurilor și lucrul în două schimburi, mecanizatorii de aici au încheiat activitatea anului trecut cu un rodnic bilanț. Planul de producție de 18.045 hantri a fost depășit cu 22 de procente, realizîndu-se în total 21.980 hantri.

O analiză mai adîncă ne arată că pentru realizarea producției de 21.980 hantri au fost folosite 65.132 ore de lucru efectiv în brazdă. Din calcule rezultă că în anul trecut S.M.T. Bărcănești a înregistrat un randament sporit pe tractor; în 1959 cu fiecare tractor convențional s-a realizat un volum de 362 hantri, față de 290 hantri planificați.

Dar mecanizatorilor de aici nu le-a fost indiferent costul lucrărilor efectuate. Ei au luptat pe toate căile pentru a reduce cît mai mult cheltuielile planificate. La sfîrșitul anului, situația preliminară privind cheltuirea fondurilor afectate realizării producției globale se prezintă după cum urmează:

Specificații	CHELTUIELI	
	PLANIFICATE LEI	REALIZATE LEI
CARBURANȚI ȘI LUBRIFIANȚI	486.788	461.800
REPARAȚII TRACTOARE ȘI MAȘINI AGRIC.	1.562.601	1.220.963
SALARII PERSONAL DE BAZĂ	729.222	729.222
MINIM GARANTAT	88.000	60.187
SALARII PERS. TEHNICO-ADMINISTRATIV	531.036	336.331
CHELTUIELI DE AD-ȚIE ȘI GOSP.	312.229	160.213
TOTAL	3.709.876	2.968.716

Un calcul sumar ne arată că lucrările globale se urcă la 741.160 lei, cele mai mari economii dîndu-le capitolul „reparații", adică tocmai acela cu ponderea cea mai mare în componența prețului de cost în S.M.T. Și la consumul de carburanți s-au dobîndit economii. Legat de normele de consum la carburantul principal (motorina) putem spune că, față de consumul mediu planificat de 16,5 kg pe hantru, aici fiecare hantru a fost realizat numai cu 15,3 kg, înregistrîndu-se deci o economie de 1,2 kg pe fiecare hantru.

In condițiile obținerii de economii este și firesc ca prețul de cost al hantrului să fie mult scăzut. Acesta este de 119 lei pe hantru, cu 31,90 lei mai redus față de cel planificat.

Totodată și productivitatea muncii a cunoscut o creștere simțitoare. In medie, pe cap de muncitor, productivitatea muncii a crescut de la 297 hantri la 354 hantri, ceea ce înseamnă un spor de 19,1 la sută.

Ca efect al creșterii productivității muncii, cîștigul mecanizatorilor a fost și el mai mare, ajungînd în medie la 808 lei pentru tractoriști, și 1152 lei pentru șefii de brigadă. Cîștiguri mult mai mari față de media pe stațiune au dobîndit mecanizatori ca Aurel Rotăreanu, Stoica Dumitru, Badea Constantin, Radu Ion, Miu Gheorghe, Cornea Ilie și alții. Aceștia au realizat pînă la 2 planuri anuale și chiar mai mult și au economisit la reparații între 11.383 — 18.103 lei pe tractor.

Respectînd termenii optimi de executare a muncilor agricole și făcînd numai lucrări de calitate, mecanizatorii S.M.T.-ului au contribuit la obținerea unor recolte bogate. Se cuvine a da cîteva exemple: întovărășirea din comuna Valea Călugărească, de pildă, a obținut 2.280 kg grîu la ha, cea din Băltița — 1850 kg floarea-soarelui la ha; gospodăria colectivă Rîfov a obținut 3.473 kg porumb boabe la ha, iar cea din Bărcănești 43.500 kg sfeclă de zahăr la ha.

Așa după cum ne-a informat agronomul șef, tov. ing. Dinu Marin, pentru acest an S.M.T. Bărcănești are de realizat un volum global de 28.542 hantri, la un preț de cost de 106 lei pe hantru, cu o sarcină pe tractor convențional de 400 de hantri și cu o normă de consum pe hantru de 13,6 kg motorină. Pentru a face față sarcinilor sporite din acest an, colectivul de conducere al stațiunii a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Planul de producție a fost întocmit și defalcat pe brigăzi și tractoare, s-au început contractările, reparația utilajului e pe sfîrșite. Totodată unele tractoare reparate au și ieșit în cîmp și au executat arături adînci ori transporturi în sectorul silvic. Pînă de curînd se și realizaseră în ferestrele de iarnă, numai la arături adînci, peste 950 hantri. Felul cum au pornit munca e o dovadă că mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești vor dobîndi și în acest an rezultate demne de toată lauda.

I. LEȘEANU

CIFRE și fapte

● *Gospodăria colectivă din comuna Constantinești, raionul Potcoava, regiunea Pitești, a construit anul trecut din resurse locale o remiză și un grajd de 40 m. lungime. In acest an, pentru a asigura adăpostirea animalelor proprietate obștească, al căror număr este în continuă creștere, gospodăria va ridica noi construcții, printre care o maternitate de scroafe și un grajd pentru 50 de vite mari.*

● *In gospodăria colectivă „N. Bălcescu" din comuna Itrinești, regiunea Bacău, s-a obținut anul trecut o producție de 2.100 kg lapte pe cap de vacă furajată. In acest an colectiviștii de aici și-au propus să sporească cu mult producția medie realizată în anul trecut.*

● *Anul trecut, din valorificarea produselor cerealiere și animaliere, gospodăria colectivă din comuna Dițești, regiunea Ploești, a obținut mari venituri bănești. Valoarea zilei-muncă a ajuns aici la 55 lei.*

● *Colectiviștii din comuna Framușița, regiunea Galați, au obținut în anul 1959 un venit bănesc de aproape 1 milion lei, din care au repartizat la fondul de bază 114.000 lei. In felul acesta fondul de bază al gospodăriei a crescut la aproape 1.200.000 lei.*

● *Producțiile mari obținute de colectiviștii din comuna Acîș, regiunea Baia Mare, (3.200 kg grîu, 5.000 kg porumb știuleți în medie la ha), cît și veniturile mari încasate de colectiviști au făcut ca toți întovărășiții din comună să intre în gospodăria colectivă. Azi comuna Acîș este complet colectivizată.*

● *Din valorificarea produselor pe bază de contract cu statul, gospodăria colectivă din comuna Tomnatic, regiunea Timișoara, a realizat anul trecut un venit bănesc de peste 3 milioane lei. Numai grădina de legume și sectorul zootehnic au adus colectiviștilor de aici venituri de aproape 1 milion lei.*

PRODUCȚIE BUNĂ DE LAPTE

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Comana, regiunea Constanța, s-au obținut anul trecut peste 2.700 litri de lapte de la fiecare vacă furajată. In fotografie: mulgătorii Andrei Stanca și Constantin Răducanu împreună cu inginerul Diaconu Victor, măsoară cantitatea de lapte obținută la muls.

Foto: AGERPRES

ANGAJAMENTELE muncitorilor de la G.A.S.-Pufești

Discutarea cifrelor de plan pe 1960 a prilejuit muncitorilor de la G.A.S. Pufești posibilitatea unei temeinice analize a rezervelor pe care le are gospodăria pentru sporirea producției. Cîntărind bine posibilitățile, muncitorii s-au angajat să recolteze cel puțin 2.000 de kg de grîu la ha, să obțină producții sporite la celelalte culturi și din creșterea animalelor, să reducă cu 2 la sută sub cel planificat prețul de cost al întregii producții marfă. Ca urmare a reducerii cu 2 la sută a prețului de cost la producția marfă beneficiile gospodăriei agricole de stat Pufești vor depăși un milion.

C. STOICESCU
corespondent

N. R. — Corespondentul nostru mai scrie că îngrijitorii mulgători s-au angajat să obțină 2.520 de litri de lapte pe cap de vacă furajată și 1,25 lei preț de cost per litru. Credem că acest angajament nu reflectă maximul posibilităților pe care le are G. A. S. Pufești. Poate că mulgătorii vor analiza încă o dată rezervele care există pentru sporirea și ieftinirea producției de lapte și își vor lua angajamente la nivelul posibilităților și la nivelul angajamentelor celorlalți muncitori din gospodărie.

Nici un sector de producție sub plan

Analiza muncii secției Bădeni a G.A.S. Poiana, raionul Turda, a fost prilej de satisfacții pentru muncitori și tehnicieni. In afară de ramura producției vegetale, secția are și patru sectoare zootehnice. Secția crește păsări, porci, vaci de lapte și oi. Ea și-a depășit sarcinile de plan la ouă, lapte, lînă, cît și la carne de pasăre și porci. Planul a fost depășit și la producția vegetală. Prețul de cost a fost redus sub plan la toate produsele.

La începutul acestui an, muncitori fruntași ca mulgătorii Nagy Andrei, Popa Vasile, Gărduș Virgil și Suteu Vasile, îngrijitorii de vițel Cociș Iosif, Sechely Nicolae și Mircea Iosif și-au luat angajamente să obțină în 1960 producții și mai mari, costuri de producție și mai scăzute.

LAZAR TICUDEANU
corespondent

Construcții mai solide decît în proiecte și mai ieftine decît în devize

Anul trecut planul de construcții al G.A.S. Dagîța, regiunea Iași, n-a prevăzut multe obiective. Gospodăriei i-a revenit sarcina să construiască patru pătule cu o capacitate de 80 vagoane și un saivan pentru 500 de oi. Ele au fost construite mai solid decît prevedeau proiectele și cu 20 la sută mai puține cheltuieli decît sumele cuprinse în devize.

Economiile efectuate la ridicarea construcțiilor noi și la executarea reparațiilor capitale la clădiri au permis gospodăriei să mai construiască peste plan, fără fond de investiții, un grajd pentru 42 de capete de vită mare, o uzină electrică la trupul Pănești și o instalație pentru alimentarea cu apă a animalelor de la centrul unității. Și la construcțiile peste plan s-au obținut economii.

IOAN TRIFAN
corespondent

Cum a obținut G.A.S. Teremia Mare 4.451 de lei beneficiu mediu la hectarul cultivat cu grîu de înaltă productivitate

Anul 1958. G.A.S. Teremia Mare obține în medie 1834 de kg de grîu la ha. Cea mai mare producție medie obținută în acel an în regiunea Timișoara. Totodată și cea mai mare producție medie de grîu din istoria gospodăriei. La scurt timp după recoltarea grîului, gospodăria primește sarcinile de plan la această cultură pentru anul următor. Planificat: 2.750 de kg la hectar. Cu aproape 1.000 de kg mai mult decît cea mai bună producție de grîu pe care gospodăria o obținuse vreodată! Oare n-o fi vreo greșeală? se întrebau brigadierii.

Nu era nici o greșeală. Gospodăria trebuia să recolteze în 1959 cît arată planul: 2.750 de kg la hectar.

Lupta pentru realizarea planului la grîu a început cu alegerea terenului. Directorul, inginerul șef, șefii de secții și brigadierii s-au constituit într-o comisie tehnică care să studieze unde va fi amplasată cultura. Tot grîul de mare productivitate — în total 101 ha — a fost amplasat pe terenurile secției Teremia Mare.

Suprafața arabilă a gospodăriei e intercalată între vii. Amplasarea culturii s-a făcut, parcelă cu parcelă, în raport cu planta premergătoare și felul cum a fost lucrat terenul în anii anteriori.

Iată amplasarea culturii: 17 ha. după ceapă, 18 după cartofi, 10 după diferite legume și zarzavaturi, iar restul după porumb-boabe.

Pe terenurile care fuseseră cultivate cu ceapă și cartofi se aplicaseră cu un an în urmă — adică la cultivarea cepei și cartofilor — 25—30 de tone de gunoi de grajd la ha. în arătură adîncă de toamnă. Terenurile au fost mobilizate fără arătură, prin recoltarea cepei și a cartofilor.

Legumele și zarzavaturile care au servit ca premergătoare au fost cultivate în arătură de toamnă adîncă la 25—28 cm care a fost masiv fertilizată cu gunoi de grajd.

Terenul pe care grîul a avut premergător porumbul a fost arat în toamna lui 1957 la 25 de cm adîncime, iar în primăvara lui 1958 a primit cîte 20—22 de tone de gunoi de grajd la ha.

O primă concluzie: premergătoare bune, cultivate în arătură adîncă de toamnă care au primit cantități masive de îngrășăminte naturale.

Pregătirea terenului pentru cultivarea grîului s-a făcut în raport de premergătoare. Parcelele eliberate de ceapă, cartofi și legume au fost arate adînc între 15—25 august. Concomitent cu arătura și grăpatul care s-au făcut o dată s-au încorporat în sol 25 de tone de gunoi la ha. Pe terenurile din grupa a doua, adică pe cele cultivate cu porumb care a fost recoltat la 10—20 septembrie, s-a executat arătură cu fertilizare și grăpare concomitentă, la cel mult 5 zile, după recoltare. Fertilizarea s-a făcut cu cîte 30 de tone de gunoi la ha. Gunoiul era în ultima fază de fermentare.

Inainte de însămînțare s-a aplicat pe întreaga suprafață o dublă discuire la 10—12 cm. O dată cu discuirea s-au dat și 600 de kg. de superfosfat la hectar. Insămînțarea s-a făcut cu grîu din soiul San-Pastore între 29 septembrie și 7 octombrie. Adîncimea însămînțării: 6—8 cm. Distanța între rînduri: 15 cm. Cantitatea de sămînță la hectar: 247,54 kg. După terminarea însămînțării s-a aplicat — ca lucrare de finisaj — o grăpare. Grapa a fost folosită cu colții în sus.

Imediat după răsărire, produsă între 15—25 octombrie, s-au dat cîte 200 de kg de azotat de amoniu la ha.

Iarna rolul parazăpezilor a fost îndeplinit de parii din vii. După cum am spus grîul a fost semănat între vii. La ieșirea din iarnă, și anume între 16—25 februarie, s-a dat a doua doză de azotat de amoniu: 216 kg la ha. Deși la soiul San-Pastore grăpatul e contraindicat, lucrarea s-a executat din cauză că se formase o crustă puternică. Grîul a intrat în iarnă cu 550—600 de fire la m.p., pe terenul unde premergător a fost porumbul și cu 900—1.000 de plante la m.p. în semănătura ce urmase după ceapă, cartofi și legume. In cursul iernii s-au înregistrat temperaturi sub 15 grade Celsius, în zile cînd plantele nu erau acoperite cu zăpadă. Ele au rezistat la gerul acesta.

Contrar părerii foarte răspîndite, grîul San-Pastore a înfrățit în primăvară ca orice cereală. S-au înregistrat și 3—4 frați viabili de plantă. Cînd plantele s-au putut deosebi s-a făcut purificarea lanului de secară, orz și alte soiuri de grîu.

Inspicarea a început la 19 mai, intrarea în pîrgă la 26 iunie, coacerea deplină la 3 iulie. Deși rezistent la cădere, grîul a căzut din pricina unor vînturi și ploi foarte puternice. Combinele au recoltat doar cu jumătate din cuțit, fiindcă în cazul folosirii întregii capacități de producție se înfundau, aruncînd boabele în paie. Aceasta din pricina producției mari.

La hectar s-au obținut în medie 4.603 kg de grîu. Producțiile medii individuale — pe parcele — au fost cuprinse între 4.030 de kg la ha — cea mai mică — și 7316 kg, producția maximă. Această din urmă recoltă a fost obținută pe parcela unde plante premergătoare au fost gulii și ceapa. S-a constatat că diferențierea producției se datorește nu atît premergătoarelor, care în toate cazurile au fost alese dintre cele mai indicate, cît adîncimii arăturii, cantității și sortului de îngrășăminte aplicate la cultura plantei premergătoare. Astfel 4030 de kg la ha s-a obținut pe o parcelă de 10 ha. unde grîul a avut premergător porumbul care a fost cultivat în arătură de 22 cm și cu numai circa 20 de tone de gunoi de grajd la ha. Producții de peste 7.000 de kg la hectar s-au obținut pe parcele unde planta premergătoare s-a cultivat în arătură adîncă de 35 cm și cantitatea de îngrășămînt la ha a fost de circa 35 de tone.

Deci 4.603 kg de grîu la ha în loc 2750 de kg. cît prevedea planul. Deși s-a cheltuit foarte mult cu procurarea îngrășămintelor — mult gunoi de grajd a fost cumpărat și transportat cale de 80 de km — prețul de cost per tonă a fost redus sub plan cu 123 de lei. Aceasta pentru că producția a depășit cu aproape 2.000 de kg pe cea planificată. Pentru producerea unei tone de grîu, gospodăria a cheltuit doar 233 de lei. La fiecare tonă G. A. S. Teremia Mare a realizat 967 de lei beneficii. In aceste condiții, beneficiul mediu la un hectar cultivat cu grîu de înaltă productivitate este de 4451 de lei, iar la suprafața de pe care s-a obținut producția medie cea mai mare beneficiul a fost de peste 7.000 de lei la ha.

Iată, așadar, că prin cultivarea grîului de înaltă productivitate, în teren bine fertilizat, arătură adîncă și după premergătoare cărora li s-au aplicat cantități mari de îngrășăminte și au fost însămînțate, de asemenea, în arătură adîncă, gospodăriile obțin beneficii mari la unitatea de suprafață. Grîul însămînțat, îngrijit și recoltat în felul arătat a dovedit că în condițiile pedoclimatice din cîmpia Banatului poate fi o cultură de mare rentabilitate.

Ing. MARCEL NEDELCOVICI
director al G.A.S. Teremia Mare, regiunea Timișoara

Se dezvoltă sectorul zootehnic

Gospodăria agricolă de stat Urleasca din regiunea Galați, acordă o atenție deosebită dezvoltării creșterii porcilor. In fotografie: un aspect de la îngrășătorie.

Foto: AGERPRES

Despre unele rezerve pentru reducerea prețului de cost al produselor animale în gospodăriile agricole de stat

(Urmare din pag. 1-a)

lapte. Aplicînd agrotehnica cerută de cultura porumbului pentru boabe, gospodăriile agricole pot obține producții de mărimea celor enumerate de plenară, producții ce depășesc 100 de tone la ha. In condițiile normale de producție, kg. de porumb pentru siloz poate fi realizat cu 0,05—0,06 lei. Dacă avem în vedere că sînt destule gospodării care produc porumbul pentru siloz la un cost dublu și chiar triplu ne apare evident faptul că producția animală poate fi mult ieftinită.

Kilogramul de iarbă naturală poate fi obținut la un preț de cost și mai redus decît porumbul-siloz. In condițiile unei exploatări raționale, pășunile naturale, proprietate G.A.S., pot produce ușor 10.000 de kg de iarbă la ha. In prezent ele dau încă cantități mici de iarbă, datorită neaplicării lucrărilor de întreținere și îmbunătățire. In felul acesta unitățile care nu acordă grija cuvenită pășunilor țin nefolosită o serioasă rezervă de reducere a prețului de cost.

Intrebuințarea diferitelor subproduse și a deșeurilor provenite din industria alimentară, a resturilor de la cantine, restaurante etc. constituie o rezervă însemnată pentru ieftinirea produselor animale. Cu toate acestea, la abatorul Timișoara s-au irosit mari cantități de supe rezultate de la fierberea deșeurilor, supe care puteau fi folosite în hrana porcilor de către gospodăriile de stat din apropiere. Importante cantități de borhot ar fi putut ridica G. A. S. Iosia, amplasată la marginea orașului Oradea, de la fabrica de spirt din localitate. Din calculul făcut cu tehnicienii Trustului Gostat Oradea, a rezultat că folosindu-se borhotul oferit de fabrică s-ar fi economisit în decurs de numai trei luni circa 600 de tone de porumb pe care G.A.S. Iosia l-a adus în parte cu cheltuieli mari din regiuni îndepărtate. Este evident că utilizarea subproduselor și deșeurilor alimentare în hrana animalelor și îndeosebi a porcilor poate contribui substanțial la înlocuirea furajelor concentrate și la reducerea costului pentru kg de spor carne.

O dată cu creșterea numărului de animale s-a îmbunătățit în mare măsură și calitatea lor. Totuși, în această direcție mai sînt multe de făcut. Unele gospodării agricole de stat nu și-au organizat în bune condiții acțiunea de selecție. Ele au tărăgănat mult timp înființarea de nuclee cu animale de mare valoare zootehnică, ceea ce a dus la menținerea în efective a multor exemplare slab productive. In sectorul avicol, de pildă, lipsurile permanentizate în creșterea păsărilor și slaba activitate de selecție au influențat calitatea materialului depărtîndu-l în mare măsură de standardul rasei respective. Din cîntărirea mai multor loturi de păsări efectuată în 1959 la gospodăriile de stat Periș, Hălăucești, Popricani, Războieni, Stupini, Cisnădie și Sighișoara a rezultat că la principalele rase păsările au pierdut mult din greutatea corporală. Nici tineretul avicol destinat pentru carne nu a crescut în mod normal, atît din cauza lipsei de selecție a materialului de prăsilă cît și a unei alimentații defectuoase. In primul semestru al anului 1959 tineretul în vîrstă de trei luni cîntărea în medie 600-650 gr. față de cel puțin 800 gr. cît era normal. Raportat la sarcina de livrare a anului 1959, pierderea individuală în greutate reprezintă un minus anual de carne de aproximativ 150 de tone. Situații similare întîlnim la bovine și ovine.

Un mijloc rapid și eficace pentru îmbunătățirea raselor de animale în G.A.S. și pentru reducerea prețului de cost îl constituie folosirea în mai mare măsură a metodei însămînțărilor artificiale. An de an statul a cheltuit sume importante ca să procure pentru Gostat un număr însemnat de reproducători de clasă superioară. In majoritate, aceștia s-au folosit și se folosesc pentru montă naturală, ceea ce nu contribuie la obținerea unor efective mari de animale cu indici de producție ridicați.

Astăzi doar cca 20 la sută din efectivul de vaci și juninci sînt montate artificial. Aceasta face necesară menținerea încă a unui număr însemnat de tauri pentru monta naturală. Printr-o bună organizare a însămînțărilor artificiale, unitățile Gostat ar îmbunătăți structura turmei în privința raportului dintre femele și masculi și ar reduce cheltuielile pentru întreținerea taurilor cu cel puțin 4 milioane lei anual.

Ridicarea productivității muncii la fermele zootehnice constituie și ea o rezervă importantă în reducerea prețului de cost. Mecanizarea complexă a lucrărilor grele din sectorul zootehnic care este o condiție esențială în ridicarea productivității muncii, se introduce anevoios în multe unități, cu toate că statul a pus la dispoziția lor un volum însemnat de credite pentru mica mecanizare.

Procentul cel mai mare de muncă revine operațiunii de muls, pentru care se întrebuințează 60-80 la sută din timpul de muncă al unui îngrijitor-mulgător. Mecanizarea acestui proces este mijlocul principal de reducere a timpului de lucru al mulgătorilor.

Unele gospodării nu au dat atenția cuvenită mecanizării mulsului. Apoi sînt gospodării care deși au fost dotate de mai mulți ani cu aparate de muls, nu le folosesc sub diferite pretexte. Altele utilizează aceste aparate, folosesc adăpători automate, au mecanizat transportul furajelor și evacuarea gunoiului dar nu au mărit în mod corespunzător norma de deservire. Din această cauză cheltuielile de muncă pentru obținerea unui hl de lapte sînt încă mari. Aceeași situație o întîlnim și-n ramura creșterii porcilor la unele gospodării ca, de exemplu, Topraisar, Basarabi, Bordușani din regiunea Constanța, care au introdus mica mecanizare fără a face și schimbările ce se impuneau în organizarea și normarea muncii.

Prin folosirea pe scară largă a hrănitoarelor automate și mecanizarea scoaterii și transportului apei, a evacuării balegarului, prin introducerea mulsului mecanic și utilizarea agregatelor de tuns, productivitatea muncii ar putea să crească de 2-3 ori realizîndu-se astfel un preț de cost mult mai mic decît cel existent.

Fără îndoială că în afara celor arătate mai sînt numeroase alte rezerve de reducere a prețului de cost. Fiecare rezervă își are importanța sa și trebuie folosită. Mai importante decît toate sînt însă rezervele ce privesc producerea furajelor și furajarea, îmbunătățirea valorii zootehnice a efectivelor și a structurii turmelor și introducerea micii mecanizări urmată de schimbări corespunzătoare în normarea muncii. Muncitorii îngrijitori și tehnicienii zootehniști au datoria să-și îndrepte atenția în primul rînd asupra acestor rezerve.

Dări de seamă și planuri de producție în gospodăriile agricole colective

Oglinda succeselor viitoare

Adunările de dări de seamă și aprobare a planurilor de producție, constituie și în acest an un eveniment de mare însemnătate în viața gospodăriilor agricole colective din țara noastră. De aceea, ele sînt pregătite și ținute cu mult simț de răspundere, cu participarea tuturor colectiviștilor, care, analizînd munca din anul încheiat, fixează ceea ce au de făcut în anul curent pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriei colective respective.

Un lucru obișnuit și totuși în fiecare an, adunarea de dare de seamă este un nou prilej ca fiecare colectivist să-și spună părerea în legătură cu munca pentru obținerea de recolte sporite la toate culturile, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru realizarea de cît mai mari venituri bănești. Sub semnul acesta s-a ținut de curînd și adunarea de dare de seamă a membrilor gospodăriei agricole colective din comuna Cristian, raionul Codlea.

Darea de seamă prezentată de tov. Ion Cîmpeanu, președintele gospodăriei, a scos în evidență părțile pozitive ale muncii colectiviștilor, dar și lipsurile și greutățile care au existat. Frumoasele rezultate obținute în 1959 au umplut de bucurie inima colectiviștilor din Cristian. La culturile de cereale, cartofi și cicoare, de pildă, ei au obținut producții peste cele planificate: grîu pe 253 ha — 2.321 kg la ha, orz de toamnă pe 53 ha — 2.46[illegible] kg la ha, orzoaică pe 110 ha — 2.22[illegible] kg la ha, cartofi pe 100 ha—19.570 kg la ha. Darea de seamă a arătat că aceste producții se datoresc în mare parte faptului că brigăzile au aplicat cu pricepere regulile agrotehnice: pregătirea în bune condiții a terenului, aplicarea îngrășămintelor naturale și chimice, executarea la timp a lucrărilor de întreținere și recoltare a culturilor. Cum era de așteptat, gospodăria a realizat de pe urma contractărilor numai din vînzarea cerealelor, cicoarei și cartofilor, un venit de peste 652.000 lei.

PESTE 11 VAGOANE SFECLA DE ZAHAR MAI PUȚIN FAȚA DE PLAN

In anul care a trecut, gospodăria colectivă din Cristian a avut în plan să cultive 93 de hectare cu sfeclă de zahăr. Producția planificată a fost de 22.000 kg la hectar, dar nu s-a obținut decît 20.761 kg la hectar, ceea ce înseamnă un minus de peste 11 vagoane. Firește, adunarea generală nu s-a declarat mulțumită de acest rezultat care a micșorat veniturile gospodăriei și ale membrilor. De ce nu s-a realizat producția de sfeclă de zahăr planificată? Răspunsul este acela pe care însăși darea de seamă l-a dat și anume, că nu pe toată suprafața destinată culturii de sfeclă de zahăr au fost aplicate îngrășămintele naturale și nu toată suprafața a fost arată adînc din toamnă. Suprafețele respective au făcut parte din pămînturile cu care noii colectiviști au venit în gospodărie în toamna anului 1958 cînd comuna Cristian a fost în întregime colectivizată — suprafețe de teren arabil care — din motive obiective — n-au putut fi pregătite în aceleași condiții ca celălalt teren al gospodăriei. Infățișînd această stare de lucruri, darea de seamă a arătat importanța lucrărilor de pregătire a terenului și a îngrășămintelor, atrăgînd atenția colectiviștilor asupra sarcinilor de viitor în ceea ce privește obținerea unor recolte sporite la toate culturile.

In legătură cu cultura sfeclei de zahăr, darea de seamă a criticat și faptul că brigadierii n-au depus stăruința necesară pentru respectarea consumului de zile-muncă planificate. S-a precizat că față de 3.639 zile-muncă planificate pe fiecare din cele trei brigăzi, brigada I a consumat 3.734 zile-muncă, brigada II — 4.035 zile-muncă, iar brigada III — 3.600 zile-muncă. Oprindu-se la brigada III, care a consumat sub numărul de zile-muncă planificate, darea de seamă a scos în evidență că această brigadă a obținut cantitatea cea mai mică de sfeclă de zahăr. In acest caz, neconsumul zilelor-muncă planificate s-a făcut în dauna producției, ceea ce înseamnă că membrii brigăzii a III-a, vorba proverbului, au fost „scumpi la tărîțe și ieftini la mălai".

SECTORUL ZOOTEHNIC IN PLINA DEZVOLTARE

Colectiviștii din Cristian au o practică îndelungată și o experiență bogată atît în cultura cerealelor și plantelor tehnice, cît și în creșterea animalelor de producție. Ei sînt convinși că alături de cultura mare, zootehnia formează o mare sursă de venituri. De aceea, ei au luptat ca an de an să mărească efectivul de animale și să obțină de la acestea producții cît mai ridicate. Creșterea numerică a efectivului nu s-a făcut însă în dauna calității rasei animalelor. Astăzi gospodăria colectivă din Cristian are o fermă de taurine care numără peste 200 de capete, dintre ele 94 fiind vaci de lapte. De asemenea, ferma de porcine numără în prezent 170 de capete dintre care 48 scroafe de prăsilă, iar turma de oi numără 200 de capete. Darea de seamă a evidențiat munca îngrijitorilor de vaci, care au obținut la unele vaci între 3000 — 4000 litri de lapte, dar a arătat că din cauza producției reduse la vacile cumpărate în ultima vreme, producția pe cap de vacă în medie a fost în anul 1959 de numai 2.202 litri lapte. In acest caz ferma de vaci a adus gospodăriei un venit anual de 191.816 lei.

Mergînd pe linia consolidării rezultatelor de pînă acum, darea de seamă a atras atenția că pentru anul 1960, gospodăria colectivă din Cristian trebuie să prevadă mărirea efectivului de vaci de lapte cu încă 60 de capete, al oilor cu încă 500 capete, și să cultive cu porumb pentru siloz suprafața de 42 hectare, de pe care să obțină o producție de 45.000 kg la hectar.

★

Discuțiile purtate pe marginea dării de seamă au scos în evidență și angajamentele colectiviștilor ca în anul 1960 gospodăria să obțină recolte sporite la toate culturile. La grîu — 2.500 kg la ha, sfeclă de zahăr — 24.000 kg la ha, cartofi — 22.000 kg la ha, orz — 2.500 kg la ha, cicoare — 18.000 kg la ha, orzoaică — 2.300 kg la ha. De asemenea, colectiviștii și-au propus să construiască încă un grajd pentru 75 de vaci, un saivan pentru 200 oi, un grajd pentru 300 porcine și o magazie de cereale cu o capacitate de 80 vagoane.

Adunarea de dare de seamă a constituit pentru colectiviștii din Cristian un nou prilej de prețioase învățăminte în munca și lupta pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriei, pentru bunăstare și fericire.

S. RADU

O nouă etapă în cucerirea spațiului cosmic

După cum se știe, în perioada 15 ianuarie — 15 februarie, Uniunea Sovietică face o serie de lansări de rachete, în cadrul unui program de realizare a unei rachete balistice puternice cu mai multe trepte, în vederea lansării de sateliți grei ai Pămîntului și a efectuării de zboruri cosmice spre planetele sistemului solar.

Prima dintre aceste rachete a fost lansată în seara zilei de 20 ianuarie. Așa cum a arătat comunicatul oficial al agenției TASS, penultima treaptă a rachetei, după ce și-a îndeplinit misiunea, pătrunzînd în păturile dense ale atmosferei la o altitudine de 80—90 km., continuîndu-și zborul, s-a distrus și ars parțial. Macheta ultimei trepte, adoptată pentru a trece prin straturile dense ale atmosferei, a atins suprafața Oceanului Pacific în apropierea punctului de cădere stabilit înainte de lansare, prin calcul.

Potrivit datelor furnizate de măsurătorile efectuate, s-a stabilit că distanța de la punctul de cădere la punctul stabilit înainte prin calcul, a fost mai mică de 2 km. Față de distanța de 12.500 km. măsurată de-a lungul suprafeței terestre, această diferență de 2 km. constituie o deviere de numai 0,015 la sută, față de 0,2 la sută — devierea punctului de cădere față de centrul Lunii, a lansării rachetei cosmice din 12 septembrie 1959. Referindu-se la racheta lansată la 20 ianuarie, corespondentul din Moscova al ziarului englez „Daily Express", a scris că „Rușii au reușit să obțină o precizie uimitoare la o distanță fantastică". Fără să-și ascundă amărăciunea, ziarul american „New York Times" a numit lansarea rachetei sovietice „O împușcătură la țintă". Insuși Gates, ministrul de Război al S.U.A., vorbind despre racheta sovietică, a declarat că „are un sistem de ghidare al dracului de bun".

Racheta sovietică „a produs o puternică impresie asupra comentatorilor diplomatici"... „El consideră că experiențele sovietice au atins o perfecțiune care le permite într-adevăr să efectueze în mod practic un tir balistic la mare distanță", scrie și ziarul catolic francez „La Croix". „Uniunea Sovietică, declară și „Wall Street Journal", a demonstrat că poate să lanseze o rachetă la o înălțime destul de mare și probabil cu o suficientă precizie pentru a putea atinge orice oraș american sau bază militară. Aceasta este concluzia la care au ajuns mai mulți colaboratori ai Pentagonului".

Superioritatea Uniunii Sovietice față de S.U.A. în domeniul rachetelor este incontestabilă și ea nu poate decît să bucure întreaga omenire iubitoare de pace, deoarece ea constituie o garanție în plus că pacea va fi și mai bine asigurată.

Așa după cum arată savanții sovietici, succesul experimentării puternicei rachete lansată la 20 ianuarie, constituie începerea unei noi etape în cucerirea spațiului cosmic. Ea a apropiat împlinirea visului oamenilor de știință de a obține informații complete despre Lună, Marte, Venus. „Vom fi martori ai construirii de observatoare pe Lună și Marte", a declarat academicianul sovietic Sobolev.

„Efectuarea acestor încercări va permite oamenilor de știință și proiectanților să realizeze o rachetă balistică perfecționată, care va netezi drumul spre planetele sistemului solar", a spus și academicianul Nikolai Bogoliubov.

Fiind întrebat despre noul succes al U.R.S.S. cunoscutul specialist sovietic în domeniul rachetelor și al sateliților artificiali, secretarul științific principal al Academiei de Științe a U.R.S.S., profesorul E. Fedorov, a declarat că „lansarea constituie o nouă și importantă etapă care îl apropie pe om de primul zbor spre planetele cele mai apropiate de Pămînt".

De asemenea, o mare importanță prezintă experiența recentă, în ceea ce privește revenirea rachetelor pe pămînt. Se știe că sateliții I și II, reintrînd în atmosfera densă, datorită marei viteze și a frecării cu aerul, au produs o încălzire aerodinamică atît de puternică, încît s-au dezintegrat înainte de a ajunge pe Pămînt. Același lucru s-a întîmplat, în parte și cu penultima treaptă a rachetei lansate la 20 ianuarie.

Nu același lucru s-a întîmplat însă cu macheta ultimei trepte, care a străbătut nevătămată straturile dense ale atmosferei și a atins suprafața oceanului în aceeași stare în care a fost lansată. Aceasta dovedește că este cu putință ca diferite nave cosmice să ajungă nevătămate pe Lună, pe Marte sau pe alte planete și să se întoarcă înapoi, pe Pămînt.

Succesele obținute de Uniunea Sovietică în domeniul rachetelor cosmice constituie o dovadă în plus a superiorității societății socialiste față de societatea capitalistă.

Oamenii de știință din țara noastră, întregul popor muncitor se bucură din plin de succesele marelui popor sovietic, prietenul și sprijinitorul tuturor popoarelor doritoare de pace.

Sărbătoarea poporului indian

In multimilenara istorie a Indiei, ziua de 26 ianuarie 1950 a fost înscrisă cu litere de aur. In urmă cu zece ani, în ziua aceasta a fost proclamată Republica India, intrînd în vigoare constituția care vestea lumii întregi că această mare țară din Asia, a cărei populație se ridică la aproape 400.000.000 de oameni, a devenit o republică suverană. In urmă cu doi ani și jumătate avusese loc cîștigarea independenței.

Timp de aproape 200 de ani India a fost înrobită de către colonialiștii englezi. Au fost ani grei, plini de nesfîrșite chinuri și suferințe pentru poporul indian. Cît de apăsător a fost jugul colonial pentru India, se vede și din faptul că în numai 50 de ani de stăpînire britanică, au murit din cauza foametei, a mizeriei și a bolilor un număr de oameni egal cu jumătate din întreaga populație a Angliei.

Poporul indian a dus o luptă dîrză împotriva colonialiștilor, pentru libertate. Indeosebi după cel de-al doilea război mondial, mișcarea pentru independență națională a luat o mare amploare, silind pe colonialiști să părăsească India. Cucerirea independenței țării și proclamarea Republicii India au încununat astfel lupta grea și îndelungată a poporului indian împotriva colonialiștilor, marcînd în același timp începutul unei noi epoci în viața acestui mare popor.

După cîștigarea independenței și mai ales după proclamarea Republicii, poporul indian a început munca hotărîtă pentru înlăturarea grelei moșteniri lăsată de colonialiști și dezvoltarea economică a țării. Dirijată de către stat, în măsura în care poate fi dirijată economia în condițiile capitalismului, industria, ca și alte ramuri ale economiei, a obținut succese care bucură pe toți prietenii sinceri ai Indiei, între care se numără și poporul nostru.

In rodnica activitate pe care o depune poporul indian pentru dezvoltarea economică a patriei sale, el se bucură de sprijinul prietenesc al țărilor socialiste. Spre deosebire de atitudinea puterilor imperialiste care au căutat și caută să folosească dificultățile întîmpinate de India pentru realizarea planurilor sale spre a-i impune o politică potrivnică intereselor poporului indian, țările socialiste ajută India în condiții de deplină egalitate în drepturi. Cu sprijinul Uniunii Sovietice, se construiește un mare combinat metalurgic la Bhilai — obiectiv de seamă în economia națională indiană. U.R.S.S. acordă Indiei credite avantajoase pentru construirea și a altor importante întreprinderi industriale.

O contribuție de seamă la dezvoltarea prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice și Indiei o constituie și actuala vizită în India a lui K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., F. R. Kozlov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și E. A. Furțeva, deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S. Căldura și simpatia cu care înalții oaspeți au fost primiți pretutindeni în marea țară constituie încă o dovadă a sentimentelor de dragoste pe care poporul indian le nutrește față de poporul sovietic.

Intre India și celelalte țări socialiste s-au statornicit, de asemenea, relații rodnice de colaborare.

Popoarele iubitoare de pace acordă o înaltă prețuire politicii externe promovată de guvernul indian, în frunte cu eminentul om de stat Jawaharlal Nehru. Eforturile depuse de India în sprijinul ideilor de pace, poziția ei împotriva blocurilor războinice, aportul adus la făurirea și menținerea solidarității popoarelor din Asia și Africa, alături de alte acțiuni consacrate păcii și prieteniei între popoare, au dus la creșterea prestigiului ei pe arena internațională.

Cu prilejul sărbătorii naționale a Indiei, poporul nostru urează harnicului popor indian noi și importante succese pe calea înfloririi patriei sale și în lupta pentru pace și colaborare internațională.

SPORT

Asociații sportive fruntașe

O frumoasă activitate desfășoară asociația sportivă „Flacăra" din comuna Dăbica, care reprezintă pe țăranii colectiviști de aici. Această asociație numără în prezent peste 200 de membri înscriși în U.C.F.S., care practică voleiul trînta, fotbalul, șahul, schiul, atletismul etc. Echipa de volei s-a clasat pe locul 3 la etapa regională a Spartachiadei tineretului, iar tinerii **Liviu Căprar** și **Ilarie Mureșan** au ocupat primele locuri la întrecerile de trîntă din cadrul etapei raionale.

Printre asociațiile sportive fruntașe din regiunea Cluj se mai numără: „Avîntul"-Cepari, „Vulturul"-Mintiul Gherlei ca și cele din Poiana Blenchei, Romînaș, Sînmihaiul Almașului. Acestea s-au preocupat intens și de problema încasării cotizațiilor. Pentru dezvoltarea bazei material-sportive, membrii asociației sportive au dat valoarea unei zile-muncă, așa cum au făcut cei de la gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Iernut, raionul Luduș, care au dat în total 12.000 lei.

In numeroase comune și sate s-au amenajat, prin muncă voluntară, terenuri simple de sport, așa cum s-a făcut în raioanele Huedin, Jibou, Sărmaș etc. In această privință, o activitate mai slabă au desfășurat asociațiile sportive din raioanele Luduș, Năsăud, Cluj.

In prezent, preocuparea de seamă a asociațiilor sportive este întărirea muncii organizatorice și întocmirea planurilor de activitate pe anul 1960. Pe timpul iernii, tinerele și tinerii din comunele și satele regiunii Cluj vor participa la o serie de concursuri de șah, tenis de masă schi, patinaj, săniuțe etc. De asemenea, membrii asociațiilor sportive se pregătesc acum în vederea alegerilor noilor consilii de conducere. In această problemă, organele raionale de U.C.F.S. și organizațiile de U.T.M. vor trebui să dea un sprijin mai larg pentru ca în noile consilii de conducere ale asociațiilor sportive sătești să fie alese cele mai bune elemente care iubesc sportul și care sînt dornice să desfășoare o activitate intensă, contribuind astfel la dezvoltarea mișcării sportive de masă din regiunea Cluj.

M. LERESCU

Unde duce proasta gospodărire a materialului sportiv

In anul 1957, pentru munca voluntară depusă în acțiunea de împăduriri, tinerii din comuna Zimbru, raionul Gurahonț, regiunea Oradea, au fost evidențiați cu un echipament de fotbal în valoare de 5.000 lei. De la primirea acestui echipament activitatea sportivă din comuna Zimbru a luat o amploare tot mai mare, a crescut numărul membrilor U.C.F.S., tot mai mulți tineri din această comună au început să practice diferite discipline sportive.

După formarea asociației sportive „Avîntul", tinerii din această comună au înjghebat și o echipă de fotbal, care a obținut rezultate foarte bune atît în deplasare cît și acasă, cu toate că era o echipă formată numai din tineri care muncesc pe la pădure cu firezul și securea.

După formarea colectivului sportiv organizația de bază U.T.M. a ales pe cei mai buni tineri, atît la sport cît și la acțiunile obștești, în colectivul sportiv pentru a dirija activitatea sportivă, dar și a păstra echipamentul în bune condițiuni.

Dar iată că odată cu terminarea sezonului fotbalistic, echipamentul de fotbal a fost depus de către fiecare jucător într-o magazie ce aparținea fostului „Bufet" din comuna Zimbru, la un loc cu ambalajele bufetului respectiv. După desființarea bufetului echipamentul a rămas tot în această magazie, fără ca nimeni să se mai uite la el.

Acum cîteva zile, fiind în comisia de inventariere la cooperativa din această comună, am ajuns și prin această magazie pentru a număra ambalajele ce se aflau acolo. Cînd am deschis ușa magaziei ce să vedeți, în mijlocul ei era o grămadă de pămînt destul de mare, scoasă de șobolani, care în prezent sînt gazda acestei magazii; cînd dau să ies din interiorul magaziei imediat îmi taie privirea ceva tricouri roșii: erau agățate sus pe o prăjină, ferite în orice caz de atacul șobolanilor. Dar cînd îmi arunc privirea jos dau de 4 bocanci de fotbal roși aproape în întregime, de nu mai rămăseseră din „bieții" bocanci decît talpa și crampoanele.

O vină pentru această situație o poartă în primul rînd întreaga echipă de fotbal care nu s-a mai îngrijit de materialul său sportiv pentru a-l lăsa curat și în loc bine păstrat, și în al doilea rînd colectivul sportiv și conducerea lui, și în special tov. Aslău Florea, președintele colectivului sportiv, care nu a controlat starea în care se află acest echipament, și nici nu și-a dat interesul de buna gospodărire a lui în timpul iernii. Iată un exemplu rău, de neglijență și dezinteres care trebuie să umple de rușine pe cei vinovați.

ALEXANDRU HERLAU
corespondent

Scurte știri

● La campionatul de șah pe echipe al raionului Lehliu, care s-a încheiat zilele trecute, au participat formațiile asociațiilor sportive „Steaua"-Lehliu, „Recolta"-Sălcioara, „Șoimul"-G.A.S. Sighireanu și „Progresul"-Lehliu. Primul loc a fost ocupat de echipa „Steaua"-Lehliu, care a cîștigat detașat (cu scorul de 7—1) cele 3 meciuri disputate, calificîndu-se astfel pentru sferturile de finală ale campionatului republican de șah.

● Pentru a da posibilitate tinerelor și tinerilor din comunele și satele raionului Oltenița să desfășoare o activitate sportivă mai intensă pe timpul iernii, consiliul raional U.C.F.S. a organizat Spartachiada tineretului, care se va desfășura în două etape: între 15 ianuarie — 15 februarie va avea loc etapa pe asociații sportive, iar între 20 februarie — 1 martie se va desfășura etapa pe raion. Această competiție sportivă de masă cuprinde disciplinele: șah, tenis de masă, trîntă, ridicări de greutăți, patinaj și săniuțe.

NOI REALIZĂRI ALE AGRICULTURII ÎN U.R.S.S

Prof. dr A. V. ROMANCENKO,
șeful catedrei de economie agrară de la Institutul economic de stat din Moscova

Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic îndeplinește cu succes sarcina de a ajunge din urmă și a întrece într-o perioadă scurtă țările capitaliste cele mai dezvoltate și în ceea ce privește producția alimentară de bază pe cap de locuitor. Chezășia îndeplinirii cu succes a acestei sarcini o constituie dezvoltarea într-un ritm tot mai intens a tuturor ramurilor producției agricole în colhozurile și sovhozurile din U.R.S.S. Datorită intensificării ritmului de dezvoltare, producția agricolă globală a U.R.S.S. a depășit încă în anul 1958 cu 50 la sută nivelul anului 1953. Un asemenea ritm de dezvoltare nu cunoaște nici o țară capitalistă din lume.

Totodată a crescut considerabil și nivelul de concentrare a producției agricole a colhozurilor și sovhozurilor. In prezent există în U.R.S.S. 67.700 de colhozuri și peste 6.000 de sovhozuri. In medie, unui colhoz îi revin peste 4.500 de hectare de terenuri agricole. In 1959 reveneau la fiecare 100 ha de teren cultivat din colhozuri și sovhozuri, 72 cai putere de forță energetică.

Reorganizarea S.M.T.-urilor și vînzarea mijloacelor tehnice către colhozuri au dus la un mare avînt în producția colhoznică. Colhozurile din U.R.S.S. posedă în prezent peste 600.000 de tractoare, aproape 250.000 de combine cerealiere și multe alte mașini, în valoare totală de peste 22 miliarde ruble. In viitorul apropiat colhozurile vor avea posibilitatea de a achiziționa mijloace tehnice și mai perfecționate. Crește tot mai mult nivelul cultural și tehnic al lucrătorilor din agricultură. In 1959 lucrau în agricultura U.R.S.S. peste 500.000 de specialiști cu studii superioare și medii și aproape 2.350.000 de mecanizatori. Peste 50 la sută din președinții de colhozuri au studii medii și superioare.

Toate acestea permit colhozurilor și sovhozurilor să facă agricultură pe baze științifice, să execute la timp și în bune condiții toate lucrările agricole și să desăvîrșească cu succes mecanizarea proceselor agricole. Este important de menționat că dezvoltarea producției agricole în U.R.S.S. poartă un caracter general, cel mai rapid ritm de dezvoltare cunoscîndu-l principalele ramuri ale agriculturii — producția cerealieră și creșterea animalelor.

In anul 1959, agricultura U.R.S.S. a făcut un nou și mare pas înainte în dezvoltarea sa. Prin mărirea producției agricole, sporesc necontenit cantitățile de produse agricole achiziționate de stat, necesare pentru consumul intern al țării și pentru nevoile exportului.

S-au obținut noi succese în dezvoltarea creșterii animalelor proprietate obștească și în întărirea bazei furajere.

O mare dezvoltare a luat cultura porumbului. Culturile de porumb din U.R.S.S. au depășit în anul 1959 suprafața de 20 milioane ha, față de 3,5 milioane ha în 1953. Experiența din ultimii cinci ani în cultivarea pe scară largă a porumbului în U.R.S.S. dovedește înaltul efect economic al acestei culturi, îndeosebi în Caucazul de Nord și în regiunile sudice ale Ucrainei.

Un element nou în dezvoltarea agriculturii în Sudul U.R.S.S. (Caucazul de Nord, Ucraina și R.S.S. Moldovenească) îl constituie acțiunea întreprinsă de colhozurile și sovhozurile fruntașe de-aici pentru obținerea a două recolte pe an la culturile de cereale și la cele furajere. In 1959 colhozurile și sovhozurile fruntașe din Caucazul de Nord au obținut pînă la 30 chintale de orz de toamnă și 30-35 chintale de porumb boabe la hectar pe același teren.

Datorită succeselor obținute în sporirea producției de furaje și mai ales de porumb, în U.R.S.S. crește necontenit producția animalieră. Astfel, în colhozurile și sovhozurile din Belorusia producția globală de carne a crescut în 1959 cu 40 la sută, iar cea de lapte, cu 16 la sută. Uriașele posibilități și rezerve ale creșterii continui a producției de carne și lapte in U.R.S.S. sînt dovedite cu prisosință de realizările regiunii Riazan, care numai în primele 10 luni ale anului 1959 a livrat statului o cantitate de carne de trei ori mai mare decît în tot cursul anului 1958.

Marile succese obținute în dezvoltarea creșterii animalelor producătoare de lapte au permis U.R.S.S. ca încă în primul an al septenalului să întreacă Statele Unite ale Americii în producția globală de lapte și de unt.

In prezent, în satul sovietic se duce o muncă intensă pentru mobilizarea și folosirea integrală a rezervelor existente în scopul creșterii continui a producției și ridicării productivității muncii în colhozuri și sovhozuri.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetul său Central și întregul popor sovietic luptă cu perseverență pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor istorice trasate de Congresul al XXI-lea al partidului, pentru îndeplinirea înainte de termen a planului septenal de dezvoltare a economiei naționale.

R. D. GERMANĂ

Planul de activitate al unei cooperative agricole fruntașe

Recent, membrii cooperativei agricole de producție „Florian Geyer" din Golssen, raionul Luckau (R. D. Germană) traducînd în viață hotărîrile celei de-a 7-a plenare a C. C. al P.S.U.G. au elaborat un program de sporire rapidă a producției cooperativei. Programul prevede printre altele atingerea nivelului mondial al producției agricole, ajutorarea unei cooperative agricole învecinate și depășirea în scurt timp a nivelului producției Germaniei Occidentale.

In acest scop vor fi aplicate realizările științei și ale experienței înaintate, se va iniția o întrecere pentru titlul de onoare de „Brigăzi de muncă socialistă", se va termina construirea universității populare.

Cooperativa dispune de 1521 ha de pămînt arabil și numără 353 membri. In 1959 retribuția în bani a zilei-muncă s-a cifrat la 12 mărci.

Inainte de adoptarea programului, organizația de partid a cooperativei l-a discutat cu brigăzile. In cadrul discuțiilor au fost prezentate o serie de sugestii valoroase. Se vor face propuneri ca în întregul raion să se inițieze o mișcare avînd ca țel întrecerea Germaniei Occidentale și ofensiva spre atingerea unui nivel înalt pe plan mondial.

PLANUL COOPERATIVEI AGRICOLE DE PRODUCȚIE „FLORIAN GEYER" DIN GOLSSEN

	Propunerile raionului pentru coop. agr. de prod. pe 1960	Propunerile coop. agr. de producție	Germania Occidentală	Danemarca
Bovine la 100 ha	81.9	90,7	85	104
Vaci la 100 ha	37,2	39,2	39	45
Lapte în kg de la o vacă	2993	3200	3408	3625
Lapte în kg la ha (producție-marfă)	800	903	1335	1640
Carne de vită în kg la ha	70	77,8	63,7	81
Porcine la 100 ha	146,9	166,4	103	173
Carne de porc în kg la ha	152	158,4	126,3	167,5
ouă la ha	370	370	447	749
Carne de pasăre în kg la ha	—	5,5	5,6	7,3

După cum reiese din tabelul de mai sus, cooperativa „Florian Geyer" va depăși anul acesta realizările din Germania Occidentală în ce privește șeptelul de bovine, iar anul viitor la producția de lapte. In privința celorlalte puncte ale tabelului, cooperativa „Florian Geyer" se pregătește să ajungă din urmă și să depășească țări capitaliste înaintate ca Danemarca, Olanda și Belgia.

Pentru realizarea programului s-au făcut propuneri să se acorde o deosebită atenție extinderii bazei furajere; prin lucrări de îmbunătățiri funciare și o mai bună utilizare a pășunilor, producția de fîn să crească de la 70 la 90 chintale la hectar; zece la sută din suprafața arabilă să fie cultivată cu porumb (inițial s-a prevăzut 8,9 la sută, iar în 1959 cooperativa a însămînțat numai 6 la sută cu porumb); să se obțină o producție de cel puțin 1.200 chintale de porumb la hectar. O moară scoasă din producție va fi amenajată pentru pregătirea furajelor. Aceasta va contribui la scurtarea timpului necesar îngrășării animalelor și va permite reducerea cheltuielilor pentru nutreț.

Organizația de bază a însărcinat consiliul de conducere al cooperativei să formeze un grup pentru buna gospodărire a furajelor, alcătuit din membri ai cooperativei și oameni de știință. Țăranii colectiviști au propus ca cooperativa lor să devină un centru model.

Brigada de construcții s-a angajat ca în cinstea celei de-a 15-a aniversări a eliberării Germaniei să îndeplinească 50 la sută din sarcinile planului pe 1960, pînă la 30 iunie să construiască 2 adăposturi pentru bovine.

Legumicultorii și-au propus să obțină primii din cooperativă titlul de brigadă de muncă socialistă. Planul de producție de legume va fi mărit, prevăzîndu-se o producție cu 10 tone mai mare decît cea inițială.

(După „Neues Deutschland")

Creșterea producției agricole în R. P. Polonă

Gospodăriile agricole de stat din R. P. Polonă lucrează 11,1 la sută din suprafața arabilă a țării. In ultimii trei ani, ele au obținut succese însemnate în sporirea recoltei la hectar la culturile de cereale și la alte culturi agricole, cum și în dezvoltarea creșterii animalelor. Anul trecut, recolta medie la culturile cerealiere de bază s-a ridicat în gospodăriile agricole de stat ale R.P. Polone la 1.520 kg. la ha. In cele mai multe voivodate — Badgoszcz, Poznan, Gdansk, Kattowice, Krakow ș.a. — gospodăriile agricole de stat au obținut o recoltă de cereale mult mai mare decît gospodăriile țărănești individuale.

Gospodăriile agricole de stat au obținut de asemenea, recolte sporite la cartofi, sfeclă de zahăr și alte culturi agricole.

De trei ani încoace, gospodăriile agricole de stat din R.P. Polonă livrează statului aproape de două ori mai multe cereale, sfeclă de zahăr, culturi oleaginoase și alte produse agricole.

R. P. Ungară

Irigarea pustei de la Hortobagy

Academia de Agronomie din Debrețin își continuă importantele cercetări pentru a pune la punct un sistem de cultură pe baza irigării în pusta de la Hortobagy. Ea a instalat o stațiune experimentală de irigații care a permis să se recolteze, în pofida condițiunilor climaterice și pedologice grele, 330 chintale de sfeclă furajeră, 14 chintale de orez și 85 chintale de porumb furajer pe hold. Irigarea izlazurilor și pășunilor a dat de asemenea, bune rezultate. Totuși, pe anumite terenuri sodice (sărături) rezultate bune s-au obținut numai prin amenajarea unor eleștee pentru creșterea peștelui. De altfel, Academia de Agronomie din Debrețin a hotărît să creeze un sistem de eleștee prin asolament, în așa fel încît hrana necesară pentru peștii din două eleștee să fie furnizată de către al treilea. (Agerpres).

Viața grea a țăranilor și muncitorilor agricoli din Madagascar

In insula Madagascar trăiesc azi 5 milioane de oameni. Din această populație 80 la sută sînt țărani care trăiesc în condiții mizerabile, abia putînd să-și agonisească de pe o zi, pe alta, hrana lor și a familiilor lor.

Indepărtarea de către colonialiști a țăranilor de pe pămînturile lor, sub cele mai rușinoase pretexte, a făcut ca o mare parte a terenurilor pe care aceștia le cultivau să fie preluate de către diverși exploatatori. Sistemul cel mai simplu de a-i goni pe țărani de pe pămînturile ce le aparțin îl constituie obligativitatea de a nu se lăsa necultivată nici o palmă de teren. Dar cu ce să cultive indigenii oare pămîntul dacă n-au nici un fel de mijloace? In acest caz, ei sînt obligați să cedeze terenurile unor străini care posedînd utilajul necesar devin totodată... proprietari.

Pe de altă parte, impozitele îi zdrobesc pur și simplu pe băștinașii care muncesc pămîntul. An de an, ei sînt nevoiți să vîndă cea mai mare parte a terenurilor pentru a putea plăti aceste impozite.

De altfel, impozitele foarte mari lovesc și în creșterea animalelor și îndeosebi a taurinelor. In Madagascar, boii de muncă sînt pentru țărani ceea ce este mașina pentru colonialist; Ori fără boi, țăranul nu poate realiza nimic, nu-și mai poate munci [illegible] pămînte.

Cît privește utilajul agricol, el se reduce la sapa primitivă și la căruța trasă de boi. Cu căruțele, țăranii transportă produsele în cel mai fericit caz, de obicei ei folosind la lucrările cîmpului... umerii sau capul. Cu astfel de mijloace primitive sînt

lucrate azi mii și mii de hectare în Madagascar. Munca ogoarelor cu ajutorul sapei numită în limbajul indigenilor angady este îngrozitor. Cu ajutorul acestei unelte simple, se fac toate muncile agricole.

Pe marile plantații de trestie de zahăr, cafea, vanilie, orez, tutun etc. care ocupă cîte 400 pînă la 1.000 de hectare, este nevoie de multă mînă de lucru, dar salariile sînt extrem de mici.

Ca și în alte țări coloniale, în Madagascar muncitorii agricoli de pe plantații sînt retribuiți cu salarii de foame. Din această cauză, spre a-și îmbunătăți traiul cît de cît, muncitorii agricoli își caută de lucru în tot mai mare număr, la orașe, — unde însă sînt plătiți la fel de prost. Acest exod face ca pentru muncile cîmpului să se simtă o tot mai mare nevoie de mînă de lucru.

Locuințele sînt de obicei construite de către proprietarii plantațiilor. Dar ce locuințe! Un fel de cutioare, în care trei persoane abia se pot mișca.

Ajutorul medical este foarte rar.

Condițiile de muncă pe plantațiile din Madagascar sînt extrem de grele. Proprietarii prelungesc ziua de lucru după cum cred de cuviință. Convențiile nu sînt niciodată respectate. Drumurile pentru transportul trestiei de zahăr sînt de multe ori desfundate. Muncitorii trebuie să ducă totuși pe umeri sau pe cap greutăți foarte mari.

E de mirare că mii și mii de familii de indigeni fug de pe plantații în dorința de a-și căuta aiurea o soartă mai bună?

(După publicația „Muncitorii agricoli din lumea întreagă").

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".